

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: J. R.
bytem XXX
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr.
se sídlem Dominikánské náměstí 2, Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
se sídlem Vršovická 65, Praha 10

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2022 č. j. MZP/2022/500/908

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení, napadené rozhodnutí

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha (dále jen „inspekce“) ze dne 23. 2. 2022 č. j. ČIŽP/41/2022/2326 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Výrokem I. prvostupňového

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

rozhodnutí inspekce ve smyslu § 3 odst. 4 zákona č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa (dále jen „zákon o ČIŽP“) nařídila žalobci coby vlastníkově lesních pozemků parc. č. XA, XB a XC v k. ú. X a parc. č. XD, XE a XF v k. ú. X zastavení škodlivé činnosti, a to všech zahájených i budoucích prací a akcí souvisejících s budováním, rozšiřováním a provozováním zábavního parku Krtkův svět, prováděných vlastními silami a prostředky žalobce i jeho smluvními partnery. Inspekce nařídila žalobci zastavení veškerých činností spočívajících v:

- narušování půdního krytu;
- zásahu do půdy v místech s již narušeným půdním krytem;
- kácení, poškozování stromů a keřů a jejich kořenových systémů;
- budování dalších atrakcí a jiných staveb;
- parkování vozidel na lesních pozemcích za účelem návštěvy zábavního parku;
- oplocování lesních pozemků;
- znečišťování lesa odpady;
- výsadbě nežádoucích okrasných dřevin a rostlin;
- umožnění výběhu hospodářským zvířatům;
- provozování dosud vybudovaného zábavního parku Krtkův svět, včetně pořádání kulturních nebo jiných hromadných akcí.

2. Zastavení výše uvedených činností nařídila inspekce do doby, než budou prováděné činnosti a stav lesních pozemků uvedeny do souladu s právními předpisy na úseku ochrany životního prostředí a bude vydáno rozhodnutí podle § 13 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „lesní zákon“). Výrokem III. prvostupňového rozhodnutí pak inspekce uložila žalobci povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou 1 000 Kč.
3. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že inspekce při kontrole lesních pozemků žalobce zjistila, že se na nich nachází zábavní park Krtkův svět. Ten obsahuje herní atrakce pro děti, divadlo s posezením, umělé vodní plochy, nespočet zpevněných ploch, cest a laviček, kiosek, vysázené okrasné dřeviny a trvalky, volně chovaná zvířata, dopravní hřiště či místa na grilování. Při výstavbě zábavního parku byla plošně odstraněna keřová patra, došlo k likvidaci svrchní vrstvy půdy, kdy plochy byly např. vybetonovány či nahrazeny umělým trávníkem. Celý herní park je oplocen a vstup je zpoplatněn. Výstavbou oplocení a dětských atrakcí došlo k mechanickým zásahům do hlubších půdních vrstev. Oplocení znemožňuje volný pohyb volně žijících zvířat v lese. Inspekce zjistila, že dochází k neustálému rozšiřování zábavního parku, a proto prvostupňovým rozhodnutím nařídila zastavení této škodlivé činnosti v rozsahu uvedeném výše.
4. Žalovaný se nejprve obecně vyjádřil k dopadům zábavního parku Krtkův svět na lesní pozemky. Dal plně za pravdu inspekci, že současná podoba dotčených lesních pozemků téměř vůbec neplní funkci lesa a ztěžuje jeho přirozenou obnovu nebo jí zcela zabraňuje. Změnou půdního povrchu došlo k narušení půdoochranné funkce lesa i dosavadních vodních poměrů. Stav je přitom dostatečně zjištěn fotodokumentací a videodokumentací založenou ve správním spise. K realizaci staveb neměl žalobce žádné stavební povolení a uchýlil se k ní bez jakékoliv součinnosti s orgánem státní správy lesů. Je sice pravda, že se jedná o lesy zvláštního určení dle § 8 odst. 2 lesního zákona, u nichž je obecně přípustné, ba

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

žádoucí nadřadit jiný oprávněný zájem nad funkci produkční – například budování rekreačních prvků či odpočívadel. Tyto rekreační objekty však nemohou narušovat přírodní charakter prostředí. Nadřazení rekreační funkce lesa nad jiné by vedlo k absurdnímu závěru, že v zájmu návštěvníků lze z lesa postupně vybudovat lesopark či v něm postavit ubytovnu. Lesní pozemky musí být účelně obhospodařovány podle lesního zákona; jiný účel jejich využití je zakázán. Žalobce potlačil ekologicko-stabilizační funkci lesa a degradoval lesní pozemky. Vlastník lesa ani nikdo jiný nemůže stromy na lesním pozemku jen tak vykácet a takový pozemek využívat jinak. Funkce lesa se významným dílem odvíjí i od lesní půdy specifického složení a struktury, kterou však žalobce zcela odstranil. V daném případě se jedná o uzavřený areál, v němž nedochází k obnově porostu. Žalovaný připustil, že lesní zákon nevylučuje umísťování staveb na lesní pozemky. Taková stavba však musí být schválena v souladu s právními předpisy, což se zatím nestalo.

5. Žalovaný dále vysvětlil, že škodou podle § 3 odst. 4 zákona o ČIŽP se rozumí ekologická újma, nikoliv škoda ve smyslu majetkovém. Podle uvedeného ustanovení může inspekce nařídít zastavení činnosti i v případě pouhé hrozby újmy na životním prostředí, tedy neuplatňuje svou pravomoc pouze následným postihem protiprávního jednání. Žalovaný zdůraznil preventivní funkci instrumentu dle § 3 odst. 4 zákona o ČIŽP, přičemž konstatoval, že stanovením konkrétních podmínek činnosti inspekce předchází hrozícímu poškození lesa. Tato hrozba byla jednoznačně prokázána – ze správního spisu plyne, že žalobce vyvíjí stavební a jinou škodlivou činnost na svých lesních pozemcích.
6. Následně žalovaný vypořádal celkem 15 okruhů odvolacích námitek (soud dále rekapituloval jen ty závěry, které žalobce zpochybnil v žalobě).
7. Žalovaný připustil, že v odůvodnění rozhodnutí ze dne 30. 9. 2021 č. j. MZP/2021/500/1739, jímž zrušil v pořadí první rozhodnutí inspekce, nedopatřením zůstala následující pasáž: „*Nejsem si jist, jak vyložit ust. § 20 odst. 5 – zkusil jsem sepsat návrh, že se omezení týká všech akcí. Pokud by tomu tak nebylo, tak bychom museli ČIŽP navrhnout, ať to vyškrtne z výroku.*“ Následně inspekce skutečně výrok rozhodnutí upravila a žalobce poté v odvolání namítl, že mezi ní a žalovaným probíhá netransparentní a nezákonná komunikace mimo odvolací řízení. Žalovaný k tomu uvedl, že tato věta nemá žádný vliv na výsledek projednávané věci. Sloužila k interní komunikaci v rámci příslušného odboru žalovaného a nesvědčí o tom, že by žalovaný neformálně řídil postup inspekce.
8. Žalovaný má na rozdíl od žalobce za to, že inspekce neopatřovala důkazy zákoně. Zahájila řízení o zastavení škodlivé činnosti v návaznosti na zjištění z kontroly, kterou v souvislosti se zábavním parkem Krtkův svět prováděla od června 2020. Protokol o této kontrole vydala inspekce dne 27. 9. 2021 pod č. j. ČIŽP/41/2021/9332, přičemž v prvostupňovém řízení vycházela i z tohoto protokolu. Skutečnosti zjištěné v průběhu kontroly mohou sloužit a být využity jako podklad pro vydání rozhodnutí ve správním řízení, neboť se jedná o skutečnosti správnímu orgánu známe z úřední činnosti podle § 50 odst. 1 správního řádu. Je sice pravdou, že ve většině případů správní řízení navazuje na výsledky kontroly, které plynou z protokolu o kontrole, nicméně dle žalovaného lze pro potřeby řízení použít skutečnosti zjištěné v průběhu kontroly a není nutno čekat na vyhotovení protokolu o kontrole. Jako podklad pro rozhodnutí ve správním řízení tak lze použít jak protokol o kontrole, který vznikl teprve v průběhu správního řízení, tak samotné podklady zajištěné

v rámci kontroly. Je totiž na správním orgánu, aby naplnil zásadu materiální pravdy. Současně nebyla žalobci odepřena žádná procesní práva. Všechny podklady jsou založeny ve spisové dokumentaci a právní zástupce žalobce byl na možnost seznámit se k podklady pro vydání rozhodnutí upozorněn.

9. Žalovaný neshledal vadným ani to, že výrok prvostupňového rozhodnutí není totožný s výrokem předběžného opatření ze dne 23. 9. 2020 č. j. ČIZP/41/2020/11119, jehož účelem bylo okamžitě zabránit žalobci v případné škodlivé činnosti. Na počátku správního řízení totiž nemohla mít inspekce ucelený obraz věci, aby mohla precizně formulovat výrok předběžného opatření. Předmět řízení přitom vymezila dostatečně – od počátku bylo zřejmé, jaké jednání inspekce považuje za protiprávní. Žádný právní předpis nestanoví, že výroky předběžného opatření a rozhodnutí ve věci musí být stejné.
10. Je pravdou, že inspekce neprovedla důkazy, které žalobce navrhl a jimiž chtěl prokázat, že podobné zábavní parky (např. Království lesa, Lesní divadlo v Mlýnech nebo lesní divadlo v Srbské Kamenici) se do lesů umísťují běžně. Jejich neprovedení však inspekce odůvodnila a žalovaný se s ní ztotožnil v tom, že žalobcem navržené důkazy nemohou nijak ovlivnit závěr o tom, že Krtkův svět ničí životní prostředí. To, že jsou na jiných lesních pozemcích umístěna zařízení v rozporu s lesním zákonem, neznamená, že by inspekce měla rezignovat na dodržování právních předpisů.
11. Dle žalovaného inspekce rovněž správně vyhodnotila, že je třeba nařídít zastavení činnosti právě žalobci coby vlastníku dotčených lesních pozemků a nikoliv provozovateli parku Krtkův svět (jímž je společnost Krtkův svět s. r. o., případně Krtkův park s. r. o.). Za stav lesního pozemku je odpovědný jeho vlastník. Nelze pominout, že žalobce je navíc realizátorem všech staveb zábavního parku a je též jednatelem a jediným společníkem společnosti Krtkův svět s. r. o., i Krtkův park, s. r. o. Důkazy o tom, že těmto společnostem pozemky pronajímá, žalobce nedoložil.
12. Všechny dotčené lesní pozemky jednoznačně byly součástí zábavního parku. Na tom nic nemění ani to, že u vstupu do zábavního parku jeho provozovatel umístil ceduli deklarující, že součástí zábavního parku nejsou lesní pozemky. Z videozáznamů a fotodokumentace založené ve správním spise ze zřejmé, že dotčené lesní pozemky jsou zpřístupněné pouze za poplatek přes turniket v oploceném areálu.
13. Vymezení škodlivé činnosti je dle žalovaného dostatečně určité. Není nutné přesně vymezit např. plochu parkovacího stání či denní počet návštěvníků parku. Jistá míra obecnosti je v tomto případě namístě. Nepřípustně neurčitě nejsou vymezeny ani zakázané činnosti. To, že inspekce žalobci povolila pouze řádné hospodaření v lesích, není z její strany neurčitá formulace, jež by mohla vyvolat nejistotu stran toho, co tím inspekce myslela. Provozování a rozšiřování parku Krtkův svět nepředstavuje hospodaření v lese ani nepřispívá k rekreační funkci lesa, naopak les poškozuje. Z výroku I. prvostupňového rozhodnutí je zcela zřejmé, že zastavené činnosti se týkají výlučně činností spojených se zábavním parkem, nikoliv běžného hospodaření v lese. Inspekce také uvedla, v čem spatřuje protiprávnost konkrétních činností, jimiž žalobce porušuje konkrétní ustanovení lesního zákona. Z textu prvostupňového rozhodnutí lze porozumět, který zákaz se vztahuje ke které škodlivé činnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

14. Žalovaný nepřisvědčil ani odvolací námitce, že inspekce pominula zvýšenou rekreační funkci lesa zvláštního určení. Žalobce svým jednáním postupně les likviduje a pokud by inspekce nezasáhla, mohlo by dojít k úplné přeměně lesních pozemků na zastavěnou plochu. Lesní pozemky si musejí zachovat charakter lesa.
15. Žalobce v odvolání zpochybnil i to, že porušil konkrétní ustanovení zákona o lesích. K těmto námitkám žalovaný předně odkázal na strany 9–14 prvostupňového rozhodnutí a dále se sám vyjádřil na stranách 19–23 napadeného rozhodnutí k jednotlivým ustanovením zákona a způsobu, jakým je žalobce porušil. Uvedl, že vlastník není oprávněn ničit svůj vlastní les, ani k tomu udělit třetí osobě výjimku podle § 20 odst. 4 lesního zákona. Na každého se vztahuje obecná povinnost počínat si tak, aby nedocházelo k ohrožování či poškozování lesa (§ 11 odst. 1 lesního zákona). To žalovaný demonstroval na § 20 odst. 1 písm. g) lesního zákona, které zakazuje v lesích jezdit a stát s motorovými vozidly. Pokud by žalobce coby vlastník jezdil do lesa autem za účelem řádného hospodaření, nebo by někomu udělil výjimku z tohoto zákazu podle § 20 odst. 4, byl by takový stav po právu. Žalobce ale přeměnil část lesa na parkoviště, což je pro les zjevně škodlivé. Vlastník (či osoba s výjimkou) může v lese vykonávat činnost, kterou zákon výslovně nezapovídá, nicméně jen potud, než tato činnost překročí určitou míru, kterou lze vyhodnotit jako pro les škodlivou. Umístění a provoz zábavního parku Krtkův svět není hospodařením v lese podle § 2 písm. d) lesního zákona. Ustanovení § 20 odst. 1 písm. m), n) a o) lesního zákona stanoví absolutní zákazy činností, které bezprostředně les poškozují. Proto inspekce správně nařídila zastavení činností, kterými žalobce tato ustanovení porušoval (znečišťoval les odpady, narušoval půdní kryt a umožňoval výběh hospodářských zvířat). Chov hospodářských zvířat žalobce provozuje v rozporu s lesním zákonem [§ 20 odst. 1 písm. n)], protože neprokázal, že provozuje zájmový chov zvířat. Oplocením zábavního parku žalobce porušil § 32 odst. 8 lesního zákona, protože ten připouští oplocení lesa jen v taxativně uvedených případech. Tvzení žalobce, že areál oplotil z důvodu ochrany výsadby nových stromů před zvěří, považuje žalovaný za účelové. Oplocení parku kopíruje umístění herních prvků a jiných staveb a z podkladů ve spise ze zřejmé, že areál je oplocen bez ohledu na to, zda se v něm nacházejí nějaké mladé lesní porosty. Žalobce tak oplotil les navzdory tomu, že lesy veřejnost může užívat volně.
16. Vyjádření odborného lesního hospodáře Ing. J. J. ze dne 9. 5. 2022, které žalobce předložil v odvolacím řízení, žalovaný nepovažoval za přesvědčivé. Odborný lesní hospodář míní, že způsob hospodaření žalobce na dotčených lesních pozemcích plně odpovídá lesu zvláštního určení. To si však žalovaný nemyslí – zejména poukázal na to, že umístování staveb do lesa bez patřičných povolení rozhodně není v zájmu ochrany lesa. Dodal, že inspekce má dostatečnou kompetenci k tomu, aby posoudila míru vlivu žalobcova jednání na lesní pozemky.

II. Žaloba

17. V žalobě označil žalobce napadené i prvostupňové rozhodnutí v mnoha ohledech za nezákonné a nepřezkoumatelné. Uvedl, že žalobou napadá jak vybrané procesní postupy správních orgánů obou stupňů, tak jejich samotné závěry, případně tvrdí jejich nedostatečné odůvodnění.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

18. V **prvním žalobním bodu** žalobce odmítl, že způsob, kterým jsou využívány jeho lesní pozemky, odporuje v jakémkoliv směru lesnímu zákonu. Závěr žalovaného o zjevné nezákonnosti zjištěného stavu není dle mínění žalobce opřen o žádná konkrétní ustanovení lesního zákona a stojí pouze na domněnce žalovaného, jak by měl správný les zvláštního určení se zvýšenou rekreační funkcí vypadat. Žalovaný tak zaměňuje činnost nežádoucí s činností nezákonnou. Krtkův svět plní rekreační a edukativní funkci lesa. Lesní zákon nevylučuje, aby byl les ve prospěch plnění jeho funkcí zbaven půdní vrstvy. Obecně je tak přijatelné, aby lesy zvláštního určení se zvýšenou funkcí rekreační měly podobu lesoparku (v tomto směru žalobce odkázal na judikaturu civilních soudů). Inspekce i žalovaný se mýlí v závěru, že způsob, jakým žalobce les využívá, je s lesním zákonem neslučitelný a že jediným možným řešením je odejmout dotčené pozemky z plnění funkcí lesa. Nejvyšší správní soud se k věci staví právě opačně – povaha lesa je zachována, i pokud je v lese umístěno sportoviště či rekreační plocha. Žalovaný fabuluje zákonný zákaz každého zásahu, který zatěžuje přirozenou obnovu lesa. Lesní zákon naopak výslovně zakazuje přirozenou obnovu porostů geneticky nevhodných. Soulad stavu dotčených lesů s lesním zákonem potvrdil v odvolacím řízení i odborný lesní hospodář ve vyjádření ze dne 9. 5. 2022.
19. Ve **druhém žalobním bodu** žalobce tvrdil, že žalovaný neformálně a protiprávně zasahuje do rozhodovací činnosti inspekce. V napadeném rozhodnutí sám připustil, že textovou část v odůvodnění rozhodnutí ze dne 30. 9. 2021 č. j. MZP/2021/500/1739 opomněl, ta však podle něj sloužila jen k interní komunikaci v rámci příslušného odboru žalovaného a nesvědčí o tom, že by žalovaný řídil postup inspekce. Toto odůvodnění považuje žalobce za nevěrohodné. Nevěří tomu, že inspekce skutečně upravila výrok rozhodnutí na základě svébytného uvážení. Inspekce v souladu s citovanou pasáží nařídila „*zastavení veškerých činností spočívajících v provozování dosud vybudovaného zábavního parku Krtkův svět, včetně pořádání kulturních nebo jiných hromadných akcí*“, což je zásadní změna jejího předchozího stanoviska, která není vysvětlitelná jinak než ingerencí žalovaného.
20. Ve **třetím žalobním bodu** brojil žalobce proti tomu, že inspekce při rozhodování vycházela z nezákonných podkladů, konkrétně z podkladů zajištěných v rámci kontroly až v průběhu správního řízení. Tutéž námitku uplatnil žalobce ještě v prvostupňovém řízení a také v odvolání a nesouhlasí s tím, jak ji žalovaný vypořádal. Kontrolní řád předpokládá, že pokud na základě výsledků kontroly správní orgán zahájí správní řízení, kontrola již musí být ukončena. Inspekce obešla § 50 a § 54 správního řádu o provedení důkazu ohledáním, protože si vypomohla podklady zjištěnými mimo rámec správního řízení (při kontrole). Znemožnila tím právnímu zástupci žalobce, aby se obstarávání důkazů účastnil, protože žalobce v kontrolním řízení nezastupoval. Žalobce nesouhlasí s tím, že byl jako podklad pro vydání rozhodnutí použit protokol o kontrole ze dne 27. 9. 2021, který vznikl až v průběhu správního řízení. Pokud inspekce chtěla pro účely nařízení zastavení škodlivé činnosti zjistit stav lesních pozemků žalobce, měla to udělat formou dokazování podle správního řádu. Nezákonné je i to, že protokol o kontrole vychází z některých listin, které nebyly opatřeny v rámci kontroly, nýbrž jinde (např. vyžádáním od jiných orgánů veřejné správy či vyhledáváním ve veřejných datových a informačních zdrojích). Žalobce v žalobě vyjmenoval podklady, které považuje za problematické – vesměs to jsou články z internetu, kopie webových stránek Krtkova světa a různá rozhodnutí stavebního úřadu týkající se staveb na dotčených lesních pozemcích. Tyto dokumenty, které byly podkladem pro

protokol o kontrole, měly být podle něj hodnoceny samostatně. Činnost inspekce se řídí zásadou zákonnosti, a proto nestačí, že zákon nevylučuje použití podkladů získaných zcela mimo místo a předmět kontroly ve správním řízení. Takový postup by musel zákon výslovně předpokládat.

21. Ve **čtvrtém žalobním bodu** žalobce namítl, že mu nebyl znám celý předmět řízení, protože v oznámení o zahájení řízení nebyly nijak konkretizovány činnosti, v nichž inspekce spatřovala hrozbu škody. Jejich vymezení se žalobce dozvídal postupně a navíc se seznam jemu vytýkaných činností měnil (jiný výčet obsahovalo předběžné opatření, jiný rozhodnutí inspekce ze dne 29.4. 2021, které bylo následně žalovaným zrušeno, jiný pak prvostupňové rozhodnutí). Žalobci byla odebrána možnost procesní obrany, protože mu nebylo umožněno, aby se k vytýkaným činnostem vyjádřil. Žalobce stejnou námitku uplatnil v odvolání, přičemž žalovaný ji shledal nedůvodnou s tím, že žalobci muselo být zřejmé, jaké jednání shledává inspekce protiprávním. Žalobce s tímto vypořádáním nesouhlasí. V řízení mu nikdy nebylo naznačeno, jaké jednání mu je vlastně vytýkáno.
22. V **pátém žalobním bodu** žalobce zopakoval odvolací námitku, že inspekce neprovedla jím navržené důkazy. Žalovaný tuto námitku odmítl s tím, že posuzování jiných pozemků je bezpředmětné, a že pro danou věc není určující, že v jiných lesech jsou umístěna zařízení v rozporu s lesním zákonem. S tímto vypořádáním žalobce nesouhlasí. Navržením důkazů se snažil prokázat to, že podobná zařízení v jiných lesích jsou zcela legální a slučitelná s ustanoveními lesního zákona. Neexistuje žádný důvod k tomu hodnotit Krtkův svět jinak. Žalobce navíc poukazoval na to, že tato jiná zařízení jsou ve vlastnictví státu, ve světle čehož se nařízení zastavení provozu Krtkova světa jeví jako snaha státu zbavit se na trhu zábavních parků a lesních divadel konkurence.
23. V **šestém žalobním bodu** žalobce namítl, že není provozovatelem parku Krtkův svět, a neměl být tedy vůbec adresátem prvostupňového rozhodnutí. Připomněl, že provoz parku Krtkův svět coby vlastník pozemků přenechal společností Krtkův svět, s. r. o., resp. Krtkův park s. r. o., a to na základě ústní nájemní smlouvy. Podle § 58 odst. 1 lesního zákona přechází povinnosti vlastníka lesa na nájemce. Občanský zákoník přitom nevyžaduje pro nájemní smlouvu delší než 5 let písemnou formu. Dle žalobce na věci nic nemění, že je s označenými společnostmi personálně propojen – inspekce jej a uvedené právnické osoby nemůže brát jako jedinou entitu.
24. V **sedmém žalobním bodu** žalobce (stejně jako v odvolání) namítl, že dotčené pozemky nebyly v době vydání napadeného ani prvostupňového rozhodnutí součástí zábavního parku Krtkův svět. Žalovaný však dle jeho názoru tuto námitku vypořádal nepřezkoumatelně, protože pouze odkázal na argumentaci inspekce, kterou žalobce relevantně zpochybnil. Nadto správní orgány obou stupňů vycházely z nesprávně zjištěného skutkového stavu – vstup na dotčené pozemky je možný i z jiných stran než přes turnikety, což plyne ze správního spisu.
25. V **osmém žalobním bodu** žalobce namítl, že činnosti, které inspekce nařídila zastavit, jsou v rozhodnutí vymezeny neurčitě. Žalobce setrval na odvolací argumentaci, že mu je sice umožněno řádné hospodaření v lese, což následně žalovaný označil také jako běžné hospodaření v lese. Žalobce je přesvědčen, že provoz parku Krtkův svět je řádným

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

hospodařením v lese, protože to jsou tzv. ostatní činnosti zabezpečující funkce lesa podle § 3 písm. d) lesního zákona. Není mu tedy jasné, jaké činnosti povolené má a jaké ne.

26. V **devátém žalobním bodu** žalobce vyjádřil přesvědčení, že prvostupňové i napadené rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost důvodů (sic), protože mu inspekce nařídila zastavit (*de facto* tedy zakázala) určité činnosti proto, že je zákon neumožňuje. Žalobci ale nelze zakázat činnost, která zákonu neodporuje. Inspekce sice uvedla ustanovení lesního zákona, o nichž se domnívá, že byla porušena, ale nespojila je s konkrétními činnostmi, které žalobci zakázala. Vazbu mezi ustanovením lesního zákona a činností, která byla zakázána, lze pouze dedukovat. Nepřezkoumatelná jsou obě rozhodnutí také pro logický rozpor spočívající v tom, že na jedné straně inspekce tvrdí, že oplocení pozemků vede k omezení rekreační funkce, a na straně druhé že kvůli parku se v lese koncentruje velké množství lidí.
27. V **desátém žalobním bodu** žalobce namítl, že neporušil § 11 odst. 1 lesního zákona. Všechny prvky Krtkova světa byly zřízeny za účelem intenzivnějšího plnění rekreační funkce lesa. Napadené rozhodnutí žádné úvahy o této odvolací námitce neobsahuje, a proto je nepřezkoumatelné.
28. V **jedenáctém žalobním bodu** žalobce namítl, že neporušil § 11 odst. 2 lesního zákona a že žalovaný se touto odvolací námitkou nezabýval. Inspekce nevysvětlila, které funkce lesa znemožňuje plnit provoz Krtkova světa. Je-li mu vytýkáno, že odstranil keřové a bylinné patro, pak tvrdí, že mu dřívější existence společenství keřového patra v jeho lese nebyla známa. Nikdy to nebylo předmětem dokazování. Je-li mu vytýkáno, že na svém pozemku vysel nepovolené druhy rostlin, pak namítá, že mu není známo, které má inspekce na mysli a z čeho dovozuje potřebu jakéhokoliv povolení. Upozornil, že využití nepůvodních druhů rostlin na dotčených pozemcích předpokládá územně plánovací dokumentace. Napadené rozhodnutí žádné úvahy o této odvolací námitce neobsahuje, a proto je nepřezkoumatelné.
29. Ve **dvanáctém žalobním bodu** žalobce namítl, že neporušil § 11 odst. 4 a 13 odst. 1 lesního zákona a že žalovaný se touto odvolací námitkou nezabýval. Inspekce nevysvětlila, v jakých činnostech spatřuje porušení daných ustanovení. Samotný provoz zábavního parku ani zřízení herních a rekreačních prvků v lese podle žalobce s příslušnými ustanoveními lesního zákona nekoliduje. Inspekce kladla žalobci za vinu, že samotný provoz zábavního parku sám o sobě poškozují les. To je ovšem nelogické, protože les je veřejnosti volně přístupný a množství jeho návštěvníků není vlastník lesa schopen ovlivnit. V odvolání také namítl, že ve správním řízení nebylo zjištěno, že je park Krtkův svět vůbec v provozu. Dále se věnoval výkladu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 7. 2017 č. j. 1 As 24/2016-61 a definičním znakům lesních pozemků podle § 3 odst. 1 lesního zákona. Žalobce má za to, že jeho lesní pozemky i po zbudování zábavního parku tyto definiční znaky splňují. Zdůraznil, že neodstranil lesní porost, ale jen jednotlivé stromy, a že nikdy nedošlo k podstatné změně vzhledu.
30. Ve **třináctém žalobním bodu** žalobce namítl, že na vlastníka lesa nedopadá zákaz v § 20 odst. 1 písm. b) a g) lesního zákona, a proto jej nemůže porušit. To namítal už v odvolání. Žalovaný se ale zabýval jen tím, že vlastník z těchto zákazů nemůže udělit výjimku, což však nebylo podstatou odvolací námítky.

31. Ve **čtrnáctém žalobním bodu** žalobce namítl, že neporušil § 20 odst. 1 písm. m) lesního zákona, a že žalovaný se touto odvolací námitkou nezabýval. Žalobce v odvolání upozornil na to, že inspekce dospěla k nesprávnému skutkovému zjištění, že dotčené pozemky jsou zbaveny svrchní vrstvy půdy na celé jejich rozloze (43 641 m²) a že přirozená obnova lesa je znemožněna. Přirozená obnova lesa na dotčených pozemcích probíhá. Vyskytují se tam stromy. Povrch chodníků je plně propustný a umožňuje vsakování a vypařování vody, vodní režim je tedy zachován. Napadené rozhodnutí žádné úvahy o této odvolací námitce neobsahuje, a proto je nepřezkoumatelné.
32. V **patnáctém žalobním bodu** žalobce namítl, že neporušil § 20 odst. 1 písm. n) lesního zákona a že žalovaný tuto odvolací námitku posoudil nesprávně. V odvolání namítl, že inspekce vůbec nezjišťovala, či zvířata jsou. Žalobce k nim nemá žádný právní vztah. Jednalo se o pávy, indické běžce, husy, kozy a zakrslá prasata. Tato zvířata zjevně nemohou být hospodářskými zvířaty, ale posilují rekreační funkci lesa. Jedná se o zvířata v zájmovém chovu. Žalovaný tuto odvolací námitku vypořádal tak, že se jedná o hospodářská zvířata, protože žalobce nedoložil od státní veterinární správy, že jde o zájmový chov. Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, nepředpokládá, že by zájmový chov potvrzovaly orgány veterinární správy jakýmkoli potvrzením. Pokud žalovaný zpochybňoval charakter chovu, bylo na něm, aby svou domněnku potvrdil.
33. V **šestnáctém žalobním bodu** žalobce namítl, že neporušil § 20 odst. 1 písm. o) lesního zákona a že žalovaný se touto odvolací námitkou nezabýval. Žalobce v odvolání namítl, že v průběhu správního řízení vůbec nebylo zjištěno znečištění lesa odpady právě žalobcem. Žalobce v lese neuložil žádnou movitou věc v úmyslu se jí zbavit. Inspekce neprovedla žádné dokazování a navíc nerozlišovala odpad od věcí, které si žalobce uložil pro účely budoucího užívání. Napadené rozhodnutí žádné úvahy o této odvolací námitce neobsahuje, a proto je nepřezkoumatelné.
34. V **sedmnáctém žalobním bodu** žalobce namítl, že neporušil § 31 odst. 1 lesního zákona a že žalovaný se touto odvolací námitkou nezabýval. Inspekce neprokázala, kde konkrétně žalobce odstranil společenství keřů a stromů, ani kde vysázel okrasné dřeviny a rostliny. Případné využití nepůvodních druhů § 31 odst. 1 lesního zákona nezapovídá. Napadené rozhodnutí žádné úvahy o této odvolací námitce neobsahuje, a proto je nepřezkoumatelné.
35. V **osmnáctém žalobním bodu** žalobce namítl, že neporušil § 34 odst. 2 lesního zákona a že žalovaný se touto odvolací námitkou nezabýval. Inspekce žalobci vytýkala, že zábavním parkem vedou stovky metrů cest z betonu, kamenné kostky a kvádry, šterk apod. Žalobce v odvolání namítl, že při zvýšené rekreační funkci lesa je vhodné zajistit, aby možnost zotavujícího odpočinku, oddechu a osvěžení v lese mohli využít i lidé na invalidním vozíku či rodiče s dětskými kočárky. Ze žádného právního předpisu neplyne, že rekreační les má být přístupný jen zdravým lidem. Stále se tedy jedná o řádné hospodaření v lese. Lesní zákon nepodává absolutní zákaz využívat lesní pozemky tak, aby byla omezena či odstraněna funkčnost svrchní vrstvy půdy. Škodlivé následky nebyly zjištěny. Inspekce dospěla také k nesprávnému závěru, že chodníky v zábavním parku nejsou součástí lesní dopravní sítě. Dle žalobce cesty, stezky a chodníky jednoznačně jsou běžnou součástí komunikační sítě v lesích. Napadené rozhodnutí žádné úvahy o této odvolací námitce neobsahuje, a proto je nepřezkoumatelné.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

36. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě k prvnímu žalobnímu bodu uvedl, že žalobce dalece překročil rozumnou míru instalací rekreačních prvků. Potlačil půdoochrannou, klimatickou a hydrickou funkci lesa. Zvyšování rekreační atraktivity pozemku neznamena bez dalšího posílení rekreační funkce lesa. Provoz Krtkova světa hospodaření v lese a řádné plnění povinností vlastníka lesa ani v nejmenším nepřipomíná. Ve vztahu druhému žalobnímu bodu žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí a důrazně odmítl nařčení z neformálního zasahování do rozhodovací praxe inspekce. Ke třetímu žalobnímu bodu uvedl, že podklady, z nichž vycházel, byly řádně založeny do správního spisu, přičemž setrval na názoru, že není vyloučeno vést souběžně kontrolu a správní řízení. Ke čtvrtému žalobnímu bodu uvedl, že vymezení předmětu řízení je třeba vykládat v kontextu toho, o jaké řízení jde. V řízení o přestupku je třeba jasně vymezit v usnesení o zahájení řízení skutek, aby byla zachována totožnost skutku. V tomto případě tomu tak ale není. V průběhu správního řízení došlo k přehodnocení rozsahu vytýkaných činností, které nadto bylo ve prospěch žalobce. K pátému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že srovnání Krtkova světa s jinými rekreačními objekty v lese by nemělo žádný vliv na výsledek řízení a na posouzení škodlivosti žalobcova jednání. Jiné podobné činnosti v jiných lesích nelegalizují žalobcovo jednání. Žalobcem navrhované důkazy by nepřinesly nic nového. K šestému žalobnímu bodu nad rámec toho, k čemu dospěl v napadeném rozhodnutí, žalovaný uvedl, že žalobce se k provozu parku Krtkův svět na veřejnosti sám opakovaně hlásí. Ohledně sedmého žalobního bodu žalovaný jen odkázal na napadené rozhodnutí. Osmý žalobní bod označil za snahu žalobce rozmělnit pojem řádné hospodaření v lese. Inspekce i žalovaný opakovaně žalobci vysvětlovali, že zakázané jsou jen ty činnosti, které jsou spojeny s provozem a rozšiřováním parku Krtkův svět. Žalovaný nesouhlasil ani s devátým žalobním bodem a údajný logický rozpor označil za účelový. To, že žalobce zamezil oplocením a zpoplatněním vstupu do parku volnému přístupu lidí do lesa, nijak neodporuje závěru, že hustá koncentrace návštěvníků komerčního zařízení zatěžuje les. K ostatním žalobním bodům žalovaný odkázal na napadené a prvostupňové rozhodnutí s tím, že žalobce jeho závěry účelově překrucuje.

IV. Posouzení věci soudem

37. Poté, co soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

IV. 1. Namítaná nepřezkoumatelnost

38. Žalobce ve vztahu k více závěrům žalovaného namítl, že jsou nepřezkoumatelné, protože žalovaný pouze odkázal na prvostupňové rozhodnutí a žalobci se nedostalo odpovědi na to, zda je jeho odvolací polemika s prvostupňovým rozhodnutím důvodná. Soud k těmto námitkám souhrnně uvádí, že důvodné nejsou.
39. Žalobcovo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí (resp. jeho doplnění ze dne 28. 3. 2022) čítá 41 stran. Byť, podobně jako to učinil i v žalobě, žalobce odvolání rozčlenil na zdánlivě relativně přehledné úseky se samostatnými odvolacími důvody, ve skutečnosti

se jeho odvolací námitky opakují a prolínají. Obsahově totožné námitky žalobce uplatnil také v prvostupňovém řízení (podání ze dne 4. 11. 2021, 9. 11. 2021, 10. 1. 2022, 31. 1. 2022, 3. 2. 2022 a 11. 2. 2022) a inspekce se s nimi v prvostupňovém rozhodnutí vypořádala. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí nejprve na stranách 6 – 11 obecně vyjádřil ke skutkovým zjištěním a právním závěrům inspekce a následně na stranách 11 – 22 vypořádal jednotlivé odvolací námitky. Napadené rozhodnutí je zcela srozumitelné a je z něj patrné, z jakých důvodů se žalovaný s prvostupňovým rozhodnutím ztotožnil a proč jednotlivé skupiny odvolacích námitek neshledal důvodnými. Způsobu, jakým žalovaný odvolání uchopil, nelze nic vytknout. Žalovaný se dostatečně vyjádřil k předmětu sporu a náležitě se zabýval jednotlivými odvolacími důvody, přičemž u každého z nich shrnul podstatné skutečnosti a vysvětlil, proč aproboval závěry inspekce. Pokud se k některým dílčím otázkám nevyjádřil, lze jejich řešení dovodit z jeho obecnějších závěrů (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2023 č. j. 10 As 125/2021-65). V rámci vypořádání jednotlivých žalobních bodů soud níže uvede, proč v tom kterém případě námitka nepřezkoumatelnosti důvodná není.

40. Žalobce žalobní námitky do značné míry přejal ze svého odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Obě podání, tedy jak odvolání, tak i žaloba, jsou shodně strukturované, místy obsahují doslova zkopírované a stejně zvýrazněné pasáže. Na všechny v nich obsažené námitky již v úplnosti reagoval žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jak bude vysvětleno níže, navzdory přesvědčení žalobce dospěl soud k závěru, že žalovaný na odvolací námitky reagoval přezkoumatelně a v souladu s právem.
41. Nutno podotknout, že žalobní argumentace má primárně směřovat proti závěrům odvolacího orgánu, a má tedy rozvíjet argumentaci, kterou žalobce již dříve uplatnil ve správním řízení. Tomuto požadavku žalobce v žalobě dostal pouze v minimální míře. Jak dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015-31, „*pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán.*“ Nemůže být proto překvapivé, pokud soud v rámci vypořádání obsahově stejných námitek odkáže na nosné důvody, na nichž bylo zbudováno napadené rozhodnutí a které případně doplní o vlastní úvahy. Takový postup ve své judikatuře aproboval i Nejvyšší správní soud, když například v rozsudku ze dne 8. 7. 2011 č. j. 2 As 72/2011-181 vyslovil, že „*krajský (resp. městský) soud nemusí vždy vymýšlet zcela nové právní argumenty, odlišné od argumentů správních orgánů, jelikož by to bylo v konečném důsledku často i kontraproduktivní. Požadavku přezkoumatelnosti jeho rozhodnutí proto postačuje, pokud při posuzování jednotlivých žalobních bodů výslovně a zcela konkrétně označí, které názory správního orgánu považuje za správné, a naopak s kterými polemizuje, resp. které vyvrací. Z hlediska hospodárnosti řízení proto není nutno trvat na tom, aby krajský soud vždy opakoval, resp. argumentačně rozkošatil právní názory vyjádřené již v přezkoumávaných správních rozhodnutích.*“
42. Soud žalobní námitky pro přehlednost rozdělil do tří skupin. Do první skupiny zařadil námitky směřující proti procesnímu postupu správních orgánů (žalobní bod druhý až šestý) a do druhé skupiny námitky věcného charakteru (žalobní bod první a desátý až osmnáctý). Třetí skupinu žalobních námitek tvoří zbývající námitky věcné povahy, jež se týkají vymezení škodlivých činností (žalobní body sedmý až devátý).

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

IV. 2. Přezkum procesních námitek

43. Soud nejprve vypořádal **šestý žalobní bod**, v němž žalobce namítl, že zastavení škodlivé činnosti nemělo být nařízeno jemu, ale provozovateli zábavního parku. Pokud by totiž tato námitka, v níž žalobce zpochybnil své účastenství ve správním řízení, byla důvodná, nemělo by smysl zabývat se dalšími námitkami. Uvedená námitka však důvodná není.
44. Podle § 2 zákona o ČIŽP *inspekce dozírá na dodržování ustanovení právních předpisů a rozhodnutí týkajících se funkcí lesů jako složky životního prostředí, právníckými a fyzickými osobami*. Podle § 3 odst. 1 zákona o ČIŽP *inspekce zjišťuje nedostatky a škody na funkcích lesa jako složce životního prostředí, jejich příčiny a osoby zodpovědné za jejich vznik nebo trvání*. Podle § 3 odst. 4 zákona o ČIŽP *inspekce je oprávněna v případě hrozící škody nařídít omezení, popřípadě zastavení výroby nebo jiné činnosti až do doby odstranění nedostatků a jejich příčin*. Z právě citovaných ustanovení zákona plyne, že opatření a omezení podle § 3 téhož zákona může inspekce nepochybně uložit i nepodnikající fyzické osobě, pokud se na tuto osobu dopadají povinnosti týkající se funkcí lesů jako složky životního prostředí.
45. Podle § 11 odst. 1 lesního zákona *si každý musí počínat tak, aby nedocházelo k ohrožování nebo poškozování lesů, jakož i objektů a zařízení sloužících hospodaření v lese*. Podle § 11 odst. 2 téhož zákona *je vlastník lesa povinen usilovat při hospodaření v lese o to, aby nepoškozoval zájmy jiných vlastníků lesů a funkce lesa byly zachovány (plněny rovnoměrně a trvale) a aby byl zachován (chráněn) genofond lesních dřevin*. Podle § 11 odst. 4 téhož zákona *nikdo nesmí bez povolení užít lesní pozemky k jiným účelům, pokud tento zákon nestanoví jinak*.
46. Podle lesního zákona je tedy vlastník lesa povinen dbát o to, aby nedocházelo k poškozování lesa, aby byly zachovány jeho funkce a aby les nebyl bez příslušného povolení užíván k jiným účelům. Řeceno slovy žalovaného, vlastník je zodpovědný za stav svého lesního pozemku. Na žalobce coby vlastníka dotčených lesních pozemků plně dopadá odpovědnost za zachovávání funkcí lesa a za to, aby nedocházelo k jeho poškozování a ohrožování. Proto bylo inspekci právě jemu oprávněně nařízeno zastavení veškerých škodlivých činností, které les ohrožovaly.
47. Inspekce a žalovaný považovali žalobce za účastníka řízení z následujících důvodů: i) je vlastníkem dotčených lesních pozemků, ii) je úzce personálně propojen se společnostmi, které provozují park Krtkův svět, iii) z veřejně dostupných zdrojů plyne, že se k provozu zábavního parku sám hlásí, iv) v rámci kontroly bylo zjištěno, že je stavebníkem a účastníkem několika stavebních řízení týkajících se stavby *Zábavní park – Krtkův svět*. Soud se s těmito důvody plně ztotožňuje a je přesvědčen, že je to právě žalobce, v jehož faktické moci a režii je budování, rozšiřování a samotný provoz zábavního parku Krtkův svět. Žalobce se účelově snaží zlehčovat svou roli ve společnostech Krtkův svět s.r.o., a Krtkův park, s.r.o., a brání se tomu, aby byl vnímán jako jediná entita s těmito společnostmi. K tomu ovšem v projednávané věci nedošlo. Inspekce ani žalovaný neztotožňují žalobce se společnostmi, jejichž je jednatelem či společníkem, oprávněně mu však na základě jeho personálního propojení se zmíněnými obchodními společnostmi přičítají skutečnou moc ovlivnit provoz zábavního parku. Žalovaný odkázal na konkrétní podklady, které jsou součástí správního spisu, z nichž plyne, že Krtkův svět je zcela jednoznačně projektem

žalobce coby fyzické osoby - např. video zveřejněné na facebookovém profilu zábavního parku Krtkův svět, v němž žalobce říká, že zábavní park tři roky budoval a stavěl, anebo brožury Krtkova světa, na nichž se žalobce podepisuje jako Krtek.

48. Podle § 58 odst. 1 lesního zákona *má práva a povinnosti vlastníka lesa podle tohoto zákona nájemce, popřípadě podnájemce lesa, pokud smlouva mezi vlastníkem a nájemcem nebo smlouva mezi nájemcem a podnájemcem výslovně nestanoví jinak.*
49. Na věci nemůže nic změnit ani žalobcovo tvrzení, že uzavřel ústní nájemní smlouvu se společnostmi Krtkův svět, s. r. o., a Krtkův park, s. r. o. Pokud by žalobce doložil, že skutečně uzavřel s těmito společnostmi nájemní smlouvu, kterou přenechal dotčené lesní pozemky k užívání, prokázal by, že veřejnoprávní povinnosti „starat se o les“ přešly na nájemce. Žádnou takovou smlouvu však žalobce v průběhu řízení nepředložil. Je nepodstatné, zda občanský zákoník vyžaduje pro tuto formu nájmu písemnou formu či nikoliv. Pokud žalobce a společnosti Krtkův svět, s. r. o., a Krtkův park, s. r. o., skutečně ústně uzavřeli nájemní smlouvu, dostal se žalobce ve vztahu ke svým veřejnoprávním povinnostem vlastním zaviněním do důkazní tísně ohledně případného přechodu svých povinností na nájemce. Soud podotýká, že i uzavření ústní nájemní smlouvy je třeba prokázat, což ale žalobce neučinil a zůstal toliko v rovině tvrzení o jejím uzavření. Soud nadto konstatuje, že ve světle skutečností, které zjistila inspekce i žalovaný o vztazích a poměrech mezi žalobcem a jmenovanými společnostmi, se žalobcovo tvrzení o uzavření ústní nájemní smlouvy jeví jako ryze účelové. Tuto žalobní námitku soud vyhodnotil jako procesní manévr, jenž představuje zneužití práva, neboť žalobce se jím snaží rozmělnit a zastříti vlastní odpovědnost za to, co sám provádí ve svém vlastním lese. Takové jednání nemůže požívat právní ochrany.
50. K otázce žalobcovy odpovědnosti založené tím, že je vlastníkem dotčených lesních pozemků, se vyjádřil rovněž Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. 3. 2024 č. j. 7 As 12/2023 – 30, a to následujícím způsobem: *„Rovněž tak je nerozhodné, že ve správním řízení vedeném Českou inspekcí životního prostředí byl jako účastník řízení označen J. R. V tomto správním řízení bylo vydáno předběžné opatření, jímž bylo J. R. nařízeno zdržet se provádění škodlivé činnosti spočívající v poškozování životního prostředí v lesích, při nezákonném využívání lesních pozemků (lesů zvláštního určení) jako zábavní park Krtkův svět. Důvodem tohoto postupu správního orgánu byla skutečnost, že J. R. umožnil nezákonné využívání předmětných lesních pozemků, které byly v jeho vlastnictví. J. R. byl tedy účastníkem řízení z titulu vlastnického práva k dotčeným lesním pozemkům.“* (podtržení přidáno)
51. Důvodný není ani **druhý žalobní bod**, v němž žalobce namítal nezákonnou ingerenci žalovaného do rozhodování inspekce. Žalovaný jistě pochybil, jestliže do odůvodnění zrušovacího rozhodnutí ze dne 30. 9. 2021 č. j. MZP/2021/500/1739 vtělil pasáž, která zjevně nebyla určena pro originál písemného vyhotovení rozhodnutí. Soud nicméně neshledal, že by tato pasáž indikovala závadnou komunikaci mezi odvolacím orgánem a inspekcí probíhající mimo odvolací řízení. Z předmětného textu lze vyčíst pouze to, že v rámci daného oddělení žalovaného probíhala debata o výkladu § 20 odst. 5 lesního zákona a toho, jak formulovat závazný právní názor odvolacího správního orgánu ve smyslu § 90 odst. 1 písm. b) věta za středníkem správního řádu. Žalovanému nelze oprávněně vytýkat, že plánoval inspekci *navrhnout, ať něco vyškrtne z výroku*. V této souvislosti nelze pominout,

že žalovaný je nadřízeným správním orgánem inspekce (§ 1 odst. 1 zákona o ČIŽP). Nadřízenost žalovaného se projevuje mimo jiné příkazním právem vůči inspekci (srov. Hendrych, D. a kol. Správní právo. Obecná část. 9. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 76). Z povahy tohoto subordinačního vztahu tudíž plyne, že žalovaný je oprávněn nejen něco inspekci navrhnout, ale přímo závazně nařizovat, jak má určité zákonné ustanovení vykládat, či jak má formulovat výrok rozhodnutí při novém projednání věci. Nedává proto smysl, aby inspekce a žalovaný vedli na toto téma tajnou interní komunikaci. O ničem takovém žalobcem poukazovaná pasáž ani nesvědčí. Jak správně uvedl žalovaný, tato do značné míry administrativní chyba nemá žádný vliv na výsledek projednávání věci či na zákonnost řízení, které předcházelo napadenému rozhodnutí. Přehlédnout pak nelze ani skutečnost, že odvolací rozhodnutí žalovaného, při jehož vydání k této chybě došlo, se netýká prvostupňového rozhodnutí.

52. Podstata námitek shrnutých ve **třetím žalobním bodu** tkví v žalobcově nesouhlasu s tím, že byla souběžně vedena kontrola i správní řízení podle zákona o ČIŽP a že inspekce při svém rozhodování vycházela z protokolu o kontrole, který vznikl až v průběhu správního řízení, jakož i z podkladů, které si inspekce opatřila v rámci této (probíhající) kontroly. V daném postupu žalobce spatřuje porušení svých procesních práv.
53. Soud nesdílí názor žalobce, že je *a priori* vyloučeno, aby správní orgán vycházel při svém rozhodování z protokolu o kontrole, který vznikl až v průběhu správního řízení. Souběžné vedení kontroly a správního řízení předpokládá již důvodová zpráva k zákonu č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“), která v kapitole *Přínosy* uvádí: „...dojde ke zrychlení a zefektivnění celého procesu kontroly, k čemuž by mělo sloužit především přesné vymezení zahájení a ukončení kontroly, spolu s jejím důsledným oddělením od navazujících, popř. souběžně probíhajících, správních řízení, která však již nejsou procesní součástí kontroly.“ V kapitole *Přezkum účinnosti regulace* pak důvodová zpráva uvádí: „Kontrolní řád předpokládá využití poznatků či závěrů jedné kontroly rovněž pro kontrolu související nebo navazující, aniž by bylo třeba tyto postupy opakovat, jako je tomu v současné době.“ Zákonomárci tedy zjevně počítali se situacemi, v nichž se budou poznatky z kontrol promítat do rozhodování jiných orgánů veřejné moci, nehledě k tomu, zda je kontrola ukončena. Soud přitom zdůrazňuje, že v nyní projednáváné věci byla probíhající kontrola důsledně oddělena od správního řízení o zastavení škodlivé činnosti.
54. O možnosti souběžného vedení kontroly a správního řízení vypovídá rovněž § 25 kontrolního řádu, který upravuje spolupráci kontrolních orgánů a dalších orgánů veřejné moci. Toto ustanovení se nyní projednáváné věci přímo netýká, neboť inspekce byla příslušná jak k vedení kontroly (podle § 2 a § 3 zákona o ČIŽP), tak k vedení správního řízení o zastavení škodlivé činnosti (podle § 4 zákona o ČIŽP), a nebyl zde tudíž žádný další orgán, se kterým by spolupracovala. Obecně však platí, že kontrolní orgán je povinen předat svá zjištění o nedostacích příslušným orgánům, které jsou oprávněny ve své působnosti činit opatření k nápravě zjištěného stavu nebo ukládat sankce za zjištěné nedostatky (§ 25 odst. 4 kontrolního řádu). Kontrolní orgán rovněž na požádání sdělí výsledky kontrol jinému kontrolnímu orgánu nebo orgánu veřejné moci, jestliže jsou potřebné pro výkon jeho působnosti (§ 25 odst. 3 kontrolního řádu). Z uvedeného ustanovení kontrolního řádu neplyne, že by kontrolní orgán byl oprávněn poskytovat informace a podklady toliko z *ukončené* kontroly. Nejběžnějším chronologickým „modelem“ bude, že na ukončenou

kontrolu naváže správní orgán nápravným/přestupkovým řízením. Není to však možnost jediná a kontrolní řád rozhodně na této koncepci nestojí, jak mylně uvádí žalobce. Poznatky z probíhající (tj. z dosud neukončené) kontroly mohou být použity v souběžně probíhajícím správním řízení zejména v situaci, kdy povaha předmětu kontroly (resp. předmětu správního řízení) vyžaduje co možná nejrychlejší a nejpohotovější reakci správních orgánů směřující k odvrácení hrozící škody. Přesně o takový případ se jednalo i v této věci.

55. Podle § 51 odst. 1 správního řádu *podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.*
56. Inspekce se dozvěděla skutečnosti o škodlivé činnosti na lesních pozemcích žalobce v rámci své vlastní činnosti. Aby se listiny, které byly pořízeny v rámci jiného řízení (nebo kontroly), staly legitimními podklady pro vydání rozhodnutí, musí splnit určitá judikaturou vymezená kritéria – „*musí být pořízeny v souladu se zákonem a musí se dostat do sféry správního orgánu zákonným způsobem. Listiny musí být účastníku řízení zpřístupněny, aby se mohl seznámit s jejich obsahem a případně navrhnout další důkazy, které by zjištění z nich vyplývající upřesnily, korigovaly či vyvrátily. Po správních orgánech nelze požadovat, aby přehlížely skutečnosti známé jim z úřední činnosti, případně vyplývající ze souběžně vedených správních řízení.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2022 č. j. 10 Ads 27/2021-45). Protokol o kontrole, z něhož inspekce v nyní projednávané věci vycházela, obsahuje veškeré náležitosti stanovené v § 12 odst. 1 kontrolního řádu. Pokaždé, když byly do správního spisu zařazeny podklady zajištěné při kontrole, o tom byl žalobce (resp. jeho právní zástupce) vyrozuměn a bylo mu umožněno do spisu nahlédnout a k těmto podkladům se vyjádřit. Není tudíž pravdou, že právnímu zástupci žalobce bylo znemožněno reagovat na tyto podklady. Na procesních právech žalobce postupem inspekce (ani žalovaného) nijak krácen nebyl.
57. Nelze přehlédnout, že žalobce napadal to, že inspekce vycházela z místních šetření provedených v rámci kontroly, aniž by současně jakkoliv zpochybnil skutková zjištění, která inspekce při těchto šetřeních učinila. Po celou dobu, co mu inspekce a žalovaný vytýkají činnost spojenou s provozem zábavního parku Krtkův svět, žalobce sice bagatelizuje dopady této činnosti na životní prostředí, ale skutková zjištění správního orgánu jako taková nepopírá.
58. Lze shrnout, že inspekce zcela v souladu se zásadou hospodárnosti a rychlosti řízení použila zjištění z místních šetření, které provedla v rámci kontroly, pro rozhodnutí v řízení o zastavení činnosti.
59. Zcela nedůvodná je i námitka, kterou žalobce brojí proti tomu, že si inspekce opatřovala potřebné podklady jejich vyžádáním od jiných orgánů veřejné moci či jejich vyhledáváním ve veřejných zdrojích. Jedná se o naprosto standardní způsoby zajišťování podkladů při kontrole, v jejichž užití inspekci nic nebránilo.
60. Žalobce neopodstatněně namítá, že mu nebyl znám celý předmět řízení (**čtvrtý žalobní bod**), protože od začátku nevěděl, které konkrétní činnosti mu jsou vytýkány, a vymezení těchto činností se v průběhu správního řízení měnilo. Soud považuje za potřebné připomenout, že

řízení, které bylo inspekci v této věci vedeno, se týkalo nařízení zastavení škodlivé činnosti podle § 3 odst. 4 zákona o ČIŽP. V tomto řízení je klíčové především to, aby inspekce identifikovala hrozící škodu, která lesnímu pozemku hrozí. Z myslitelných opatření pak inspekce konečným rozhodnutím nařídí takové, které se v daném okamžiku jeví jako nejúčinnější prostředek k dosažení nápravy a odvrácení hrozící škody. Nejedná se zde o řízení o přestupku, v němž je nezbytné z hlediska zachování procesních práv účastníka – pachatele vymezit na začátku řízení škodlivé jednání, které je mu kladeno za vinu. Jinými slovy, v tomto typu řízení se neuplatní doktrína zachování totožnosti skutku, které se žalobce touto žalobní námitkou fakticky dovolává.

61. Oporu žalobní argumentaci neposkytuje ani § 46 odst. 1 správního řádu, podle něhož má být v oznámení o zahájení řízení z moci úřední mimo jiné vymezen předmět řízení. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 3. 2010 č. j. 1 Afs 58/2009-541, č. 2119/2010 Sb. NSS, k vymezení předmětu řízení dovodil, že *„na samém počátku řízení není možné jeho předmět zcela přesně vymezit. V této fázi má správní orgán pouze informace plynoucí z jeho postupu před samotným zahájením správního řízení a z případných vnějších podnětů. Nicméně předmět jakéhokoli zahajovaného řízení (...) musí být identifikován dostatečně určitě tak, aby účastníkovi řízení bylo zřejmé, jaké jeho jednání bude posuzováno, a aby bylo zaručeno jeho právo účinné se v daném řízení hájit.“* Soud ze správního spisu ověřil, že inspekce oznámením o zahájení řízení ze dne 23. 9. 2020 č. j. ČIŽP/41/2020/11101 zahájila řízení o zastavení škodlivé činnosti *„spočívající v poškozování životního prostředí v lesích, při nezákonném využívání lesních pozemků (lesů zvláštního určení) jako zábavní park Krtkův svět“*, přičemž dále vymezila dotčené lesní pozemky pomocí parcelních čísel, která korespondují s parcelními čísly uvedenými ve výroku prvostupňového rozhodnutí. Soud považuje takové vymezení předmětu řízení jako dostatečně určité a nezbývá mu než opět přisvědčit žalovanému, že žalobce již od oznámení o zahájení řízení nutně musel vědět, že mu je vytýkán provoz a rozšiřování zábavního parku Krtkův svět. V průběhu řízení se pak ukázalo, jaké konkrétní činnosti, jež žalobce v souvislosti s provozem tohoto zábavního parku provádí, je třeba zakázat.
62. Žalobce nebyl na procesních právech zkrácen ani tím, že teprve prvostupňovým rozhodnutím mu byla (mj.) zakázána činnost *spočívající v pořádání kulturních nebo jiných hromadných akcí*. K tvrzení žalobce, že mu tato činnost v průběhu správního řízení nebyla ani náznakem vytýkána a on si její zakázání nemohl domyslet, neboť pořádání kulturních akcí v lese není lesním zákonem regulováno, soud uvádí, že skutečnost, že lesní zákon výslovně nezmiňuje, za jakých podmínek lze v lese pořádat kulturní akce, je naprosto lhostejná. Inspekce totiž může podle § 3 odst. 4 zákona o ČIŽP zakázat jakoukoliv činnost, která představuje hrozbu škody. To, že inspekce hrozbu škody spatřuje (mimo jiné) v nadměrné kumulaci lidí v dané lokalitě, k níž dochází v souvislosti s provozováním zábavního parku Krtkův svět, žalobce věděl od samého počátku. Nařízení zastavení pořádání kulturních nebo jiných hromadných akcí je pouhou specifikací jedné z činností, na které dopadá obecně formulovaný příkaz (nařízení) k zastavení veškerých činností *spočívajících v provozování dosud vybudovaného zábavního parku Krtkův svět*. K tomuto upřesnění byla inspekce oprávněna dospět až v průběhu řízení, a to v návaznosti na skutková zjištění o tom, jaké (z pohledu zákona o lesích) škodlivé činnosti při provozování zábavního parku Krtkův svět do budoucna hrozí. Ve vztahu k předvídatelnosti rozhodování tedy ani v tomto ohledu nebyla procezení práva žalobce porušena.

63. Žalobce též nedůvodně namítl, že byl zkrácen na právu tím, že inspekce neprovedla jím navržené důkazy (**pátý žalobní bod**), jimiž se snažil prokázat, že v jiných částech republiky se v lesích nacházejí obdobná zábavní zařízení či amfiteátry, jejichž provoz inspekce neshledala jako protiprávní. Soud považuje žalovaným aprobeované odůvodnění inspekce, že posuzování jiných zařízení na jiných lesních pozemcích je pro posuzovanou věc bezpředmětné, za správné a dostatečné vypořádání námítky neprovedení žalobcových důkazních návrhů.
64. Podle § 52 správního řádu *jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.*
65. Žalobcem navrhované důkazy nebyly způsobilé jakkoliv zvrátit skutková zjištění o dotčených lesních pozemcích, jež se nachází ve vlastnictví žalobce. Vypověděly by toliko o skutkovém stavu jiného lesa a jiného zařízení. Těmito důkazními návrhy inspekce vázána nebyla a v prvostupňovém rozhodnutí se náležitě ke každému z nich vyjádřila (žalobce ostatně ani nenamítl, že by došlo k opomenutí jím navrhovaných důkazů).
66. Vedlejším argumentem žalovaného při vypořádání stejně formulované odvolací námítky bylo, že „*i kdyby na jiném území lesních pozemků byla umístěna nějaká zařízení v rozporu se zákonem o lesích, neznamená to, že by ČIŽP měla rezignovat na dozírání na dodržování právních předpisů na lesích.*“ Toto odůvodnění žalobce žalovanému rovněž vytýkal s tím, že nereaguje na jeho důkazní návrh, jímž se snažil prokázat nikoliv nesoulad, ale naopak soulad oněch jiných (podobných) zařízení se zákonem o lesích. Ani tuto žalobní subnámítku nepovažuje soud za důvodnou. Žalovaný nikterak nepředjímal, zda jsou žalobcem poukazovaná místa v souladu se zákonem či nikoliv. Vycházel z toho, že právní a faktický stav těchto jiných zařízení je pro nyní posuzovanou věc irelevantní, s čímž soud plně souhlasí. Předmětem řízení, jež vyústilo ve vydání napadeného rozhodnutí, je výlučně posouzení zákonnosti využívání lesních pozemků ve vlastnictví žalobce jako zábavního parku Krtkův svět. To, že žalovaný pouze na okraj podotkl, že legitimní očekávání žalobce nemohlo být založeno ani případným nezákonným umístěním podobných zařízení do jiných lesů, nemá na posouzení této námítky žádný vliv.

IV. 3. Přezkum věcných námitek

67. Při přezkumu námitek patřících do druhé skupiny se soud nejprve zabýval **prvním žalobním bodem**, v němž žalobce v obecné rovině popřel, že by lesním pozemkům v souvislosti s provozem zábavního parku Krtkův svět hrozila jakákoliv škoda. S tímto žalobcovým tvrzením soud ani v nejmenším nesouhlasí. Z obsahu správního spisu, jakož i z prvostupňového a napadeného rozhodnutí je negativní vliv zábavního parku Krtkův svět na les patrný i laikovi. V důsledku jeho výstavby a provozování se zřetelně a zásadně změnila povaha dané lokality. Klíčové a typické prvky lesa coby přirozeného a jedinečného ekosystému ustoupily (přesněji řečeno byly odstraněny) na úkor atrakcí, jimiž je komerční zařízení v podobě zábavního parku tvořeno. Správní orgány obou stupňů protiprávnost zjištěného skutkového stavu odvozovaly primárně z § 1 lesního zákona, který stanoví, že *účelem tohoto zákona je stanovit předpoklady pro zachování lesa, péči o les a obnovu lesa jako národního bohatství, tvořícího nenahraditelnou složku životního prostředí, pro plnění všech jeho*

funkcí a pro podporu trvale udržitelného hospodaření v něm, jakož i z konkrétních ustanovení lesního zákona, které zapovídají jednotlivé činnosti škodící lesu.

68. Soud pouze ve stručnosti rekapituluje zjištění učiněná inspekci, z nichž, stejně jako správní orgány obou stupňů, seznal škodlivý dopad zřízení a provozování zábavního parku Krtkův svět na les. Zábavní park Krtkův svět je oplocen, a to ze všech stran (což soud ověřil z fotodokumentace založené na DVD č. 2 – adresář *zábavní park_druhy oplocení* na č. 42 správního spisu). Vstup do oploceného areálu je možný pouze za poplatek. Na úkor dětských atrakcí (klouzačky, prolézačky, houpačky, trampolíny, domečky, amfiteátr) byly vykáceny stromy a odstraněna keřová patra. Došlo k rozsáhlé likvidaci svrchní půdy, mezi atrakcemi jsou betonové, kamenem dlážděné či šterkové cesty nebo umělý či vysetý trávník. V areálu parku jsou umělá jezírka či výběhy pro zvířata. Do hlubších půdních vrstev bylo zasaženo desítkami zabetonovaných kúlů, které jsou součástí oplocení. Oplocení znemožňuje volný pohyb lesní zvěře. Před areálem zábavního parku (nicméně stále na lesním pozemku) bylo zbudováno parkoviště se šterkovým povrchem. V celém areálu jsou vysázeny okrasné dřeviny (výčet na str. 8 protokolu o kontrole) a rostliny zasypané mulčem. Mezi atrakcemi (nespočtem herních prvků) je plocha vysypána bílým šterkem. Lesní porost je prořídý a bez lesní hrabanky. V areálu je několik posezení s možností grilování, dopravní hřiště a mezi stromy jsou zbudovány liniové (lanové) cesty.
69. Inspekce v prvostupňovém rozhodnutí též porovnála, jak se změnil stav lesních pozemků od září 2020 do září 2021, kdy byla provedena kontrolní šetření. Na pozemcích se nachází výběh pro kozy a ovce, které vypásly travnatý podrost a listoví a ohryzaly kmeny stromů. Několik ploch bylo zavodněno povrchovou vodou. Na dalším místě zmizelo přirozeně se vyskytující křovinné a bylinné společenství, které bylo nahrazeno vrstvou šterku.
70. Výše uvedený popis areálu parku Krtkův svět je jen částečný. Inspekce v protokolu o kontrole vyčerpávajícím způsobem popsala, jak jednotlivé prvky zábavního parku zasahují do přirozeného stavu lesa a v jakém rozsahu. Je zjevné, že inspekci zjištěný způsob využití dotčených lesních pozemků nemá nic společného s lesem jako takovým a nesměruje k plnění funkcí lesa.
71. Jak uvádí odborná literatura, les plní celou řadu funkcí společenské (je zdrojem obnovitelných surovin, místem rekreace, plní roli „zaměstnavatele“, funkci estetickou, krajinnou, představuje majetkovou a kapitálovou hodnotu, atd.) i ekosystémově-stabilizační povahy (funkce půdoochranná, vodohospodářská, klimatická; les je životním prostorem pro řadu organismů, producentem kyslíku atd. (viz Flora, M., Staněk, J., Průchová, I. Lesní zákon. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 66)). O Krtkově světě lze říci, že plní výhradně dvě funkce, a to funkci rekreační, která však nemá nic společného s tím, že se areál zábavního parku nachází v lese, a funkci kapitálovou - provozování zábavního parku je bezpochyby zdrojem žalobcových příjmů. V daném případě se však nejedná o funkce lesa ve smyslu § 2 písm. b) lesního zákona, tedy o přínosy, jež by byly podmíněny existencí lesa.
72. Žalobce legitimitu (a legalitu) zábavního parku opírá zejména o to, že dotčené lesní pozemky jsou lesem tzv. zvláštního určení – příměstské a další lesy se zvýšenou rekreační funkcí ve smyslu § 8 odst. 2 písm. c) lesního zákona. To inspekce ani žalovaný nikdy nepopírali;

vytýkali však žalobci, že zábavní park Krtkův svět dalece překračuje rozumnou míru, v níž by se lidé měli v lese rekreovat. Soud s nimi naprosto souhlasí. Jiná komentářová literatura přílehlavě vysvětluje, že *„(z)ařazení lesa do určité kategorie neznamená, že les má plnit jen tu funkci, která této kategorii odpovídá, a že jeho ostatní funkce budou potlačeny, ale že daná funkce má vyšší prioritu před ostatními.“* [DVOŘÁK, Petr. Lesní zákon: komentář. 2. vydání. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). Praha: Wolters Kluwer, 2022]. *„U lesů se zvýšenou rekreační funkcí měl zákonodárce na mysli rekreační funkci obecně, nikoliv to, že by měly být využity pro rekreační výstavbu (chaty, sportovní zařízení).“* (viz tamtéž). Správní orgány obou stupňů žalobci opakovaně, leč marně vysvětlovaly, že rozvíjení rekreační funkce lesa tak, aby zůstalo v mantinelech předpokládaných lesním zákonem, tkví například v budování odpočívadel či zpevňování lesních cest s respektem k lesnímu porostu a půdě. Z těchto přípustných mezí rozvíjení rekreační funkce lesa zábavní park Krtkův svět očividně vybočuje. Přílehlavým pro projednávanou věc je i rozsudek ze dne 8. 9. 2016 č. j. 10 As 261/2015-40, v němž Nejvyšší správní soud řešil vybudování půlhektarové louky s umělým jezírkem v lese. Uvedl přitom, že *„(b)yt' by možná takový zásah do lesa zvýšil rekreační atraktivitu pozemku pro některé návštěvníky, zároveň by tím byly potlačeny ostatní funkce lesa, včetně funkce ekologicko-stabilizační, které jsou primárně spjaty s dřevním porostem a lesní půdou. I v případě lesů se zvýšenou rekreační funkcí nelze ostatní funkce lesa zcela potlačit na úkor rekreace. Ad absurdum by jinak mohl obstát i zásah do lesa v podobě vybudování bazénu s vířivkou či golfového hřiště.“* (podtržení přidáno)

73. Žalobce nedůvodně poukázal na rozsudek ze dne 13. 7. 2017 č. j. 1 As 24/2016-61, v němž Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že *„na lesních pozemcích se může nacházet sportoviště či rekreační plocha, což nic nemění na jejich povaze lesa.“* Zmíněný rozsudek se věnuje otázce, zda a jak má orgán ochrany lesa při rozhodování, zda se jedná o pozemky určené k plnění funkce lesa, zohledňovat soulad faktického a právního stavu pozemku. Stěžovatelé ve věci řešené Nejvyšším správním soudem se domáhali určení, že pozemky, které dlouhodobě nejsou lesnický obhospodařovány a nacházejí se na nich objekty určené pro sport a rekreaci, nejsou pozemky určené k plnění funkcí lesa. Nejvyšší správní soud konstatoval, že faktické užívání lesního pozemku k jinému účelu, než který předpokládá lesní zákon, samo o sobě nevede k tomu, že se již nejedná o les. V nyní projednávané věci však není sporná povaha lesního pozemku a jeho zařazení do kategorie lesa zvláštního určení (žalobce se v tomto směru žádné změny nedomáhal). Sporné je to, do jaké míry faktický stav na dotčených lesních pozemcích poškozuje a ohrožuje les jakožto přirozenou a jedinečnou složku životního prostředí, která požívá ochrany stanovené zákonem.

74. Přílehlavé nejsou ani žalobcovy odkazy na judikaturu, v níž Nejvyšší soud hovoří o užívání lesoparku coby veřejného prostranství. Po stránce skutkové se Nejvyšší soud věnoval lesu, *„jehož funkční význam pro obec je zvýšen tím, že je speciálně určen k rekreaci obyvatel, přičemž je též zpravidla odpovídajícím způsobem upraven, zejména opatřen udržovanými veřejnými cestami a mobiliárem (lavičky, odpadkové koše apod.).“* (rozsudek ze dne 5. 1. 2021, sp. zn. 28 Cdo 3483/2020). Na lesních pozemcích žalobce nicméně nepřibýly lavičky a odpadkové koše, ale vyrostl zde oplocený zábavní komplex, který předmětem posouzení Nejvyššího soudu v žalobcem zmiňovaném rozhodnutí rozhodně nebyl.

75. Důvodná není ani dílčí námitka, že lesní zákon nevyklučuje, aby byl les ve prospěch plnění jeho funkcí zbaven půdní vrstvy. Je pravdou, že lesní zákon neobsahuje ustanovení, které by

výslovně zapovídalo vlastníkovu zbavit les půdní vrstvy a vybetonovat jej (což se v nyní projednávaném případě skutečně částečně stalo). To ale není zapotřebí - i bez výslovného zákazu je totiž zřejmé, že takový zásah nejenže popírá základní účel lesního zákona, jímž je stanovení předpokladů pro zachování lesa, péči o les a obnovu lesa jako národního bohatství, ale je též v rozporu s obecně stanovenou základní povinností každého počínat si tak, aby nedocházelo k ohrožování nebo poškozování lesů (§ 11 odst. 1 lesního zákona).

76. K dílčí žalobní námitce, že lesní zákon nezakazuje každý zásah ztěžující přirozenou obnovu lesa, soud konstatuje, že přesně takový zákaz lze dovodit z § 31 odst. 1 lesního zákona, který stanoví, že *vlastník lesa je povinen obnovovat lesní porosty stanovištně vhodnými dřevinami a vychovávat je včas a soustavně tak, aby se zlepšoval jejich stav, zvyšovala jejich odolnost a zlepšovalo plnění funkcí lesa. Ve vhodných podmínkách je žádoucí využívat přirozené obnovy; přirozené obnovy nelze použít v porostech geneticky nevhodných*. Vlastník lesa má tedy zákonem stanovenou povinnost lesní porost obnovovat, čímž mu *a contrario* zakazuje, aby svou činností přirozenou obnovu lesa ztěžoval a mařil. Přirozená obnova není možná jen v porostech geneticky nevhodných, žalobce však v žádné fázi správního řízení a ani v žalobě netvrdil, že budováním a provozem zábavního parku Krtkův svět zamezuje obnově geneticky nevhodného porostu.
77. Do argumentace pod prvním žalobním bodem žalobce vtělil i připomínku, že soulad stavu lesa na dotčených lesních pozemcích s lesním zákonem potvrdil v odvolacím řízení odborný lesní hospodář ve vyjádření ze dne 9. 5. 2022. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že inspekce disponuje dostatečnými odbornými znalostmi pro posouzení rozsahu narušení lesního biotopu na dotčených lesních pozemcích, a vyjádření, jímž odborný lesní hospodář v podstatě aproboval veškerá inspekční zjištěná porušení lesního zákona, k nimž došlo na dotčených lesních pozemcích při výstavbě a provozování zábavního parku Krtkův svět, považuje za vpravdě ostudné.
78. Soud výše uvedené shrnuje následovně: první žalobní bod není důvodný, neboť v průběhu správního řízení bylo prokázáno, že činnost žalobce na lesních pozemcích nenaplňuje žádnou z funkcí lesa a nelze ji považovat za hospodaření v lese. Rozvoj rekreační činnosti tak, jak ji pojal žalobce, neodpovídá účelu zákona o lesích, dokonce les přímo poškozují. Inspekce i žalovaný ve svých rozhodnutích podrobně vysvětlili, v čem spatřují škodlivost Krtkova světa z pohledu zájmů chráněných lesním zákonem a o které zákonná ustanovení tento svůj závěr opírají.
79. Nedůvodná je i argumentace uvedená pod **desátým žalobním bodem**, v níž žalobce namítl nepřezkoumatelné vypořádání odvolací námitky, že neporušil § 11 odst. 1 lesního zákona. Žalovaný na straně 19 napadeného rozhodnutí vysvětlil, že *„pokud vlastník provádí činnost, která není právním předpisem zakázána, tak postupuje v souladu s právním předpisem, ale pouze do té doby, než svou činností překročí určitou míru, kterou lze pak vyhodnotit jako škodlivou pro les, a tím i činnost v rozporu s právními předpisy jako tomu je v projednávaném případě.“* Konstatoval, že povinnost podle § 11 odst. 1 lesního zákona se vztahuje na každého, tedy i na vlastníka, a opakovaně v napadeném rozhodnutí uvedl, že provoz Krtkova světa nepovažuje za plnění rekreační funkce lesa, tudíž ani za hospodaření v lese. Z napadeného rozhodnutí je možné bez obtíží seznat, v čem žalovaný spatřuje škodlivost žalobcova jednání pro les. I v tomto směru je tedy napadené rozhodnutí dostatečně odůvodněno.

80. Nedůvodný je i **jedenáctý žalobní bod**, v němž žalobce brojil proti tomu, že žalovaný nepřezkoumatelně vypořádal odvolací námitku, že neporušil § 11 odst. 2 lesního zákona. Dle mínění žalobce nebylo prokázáno, že jakkoliv narušil genofond lesních dřevin.
81. Podle § 11 odst. 2 lesního zákona *je vlastník lesa povinen usilovat při hospodaření v lese o to, aby nepoškozoval zájmy jiných vlastníků lesů a funkce lesa byly zachovány (plněny rovnoměrně a trvale) a aby byl zachován (chráněn) genofond lesních dřevin.*
82. Stran toho, zachování kterých funkcí lesa bylo na dotčených lesních pozemcích ve vlastnictví žalobce ohroženo či znemožněno, soud předně odkazuje na vypořádání prvního žalobního bodu a dodává, že se jedná převážně o funkce ekosystémově-stabilizační povahy. Inspekce dle náhledu soudu spolehlivě zjistila a v protokolu o kontrole přehledně popsala postupnou změnu dotčených lesních pozemků, k níž došlo v návaznosti na terénní úpravy realizované od léta 2007 do léta 2020. Inspekce vycházela z ortofotosnímků, které jsou součástí správního spisu a dokládají vykácení lesního porostu, terénní úpravy spočívající v návozu štěrku a budování cest, tvorbu holin, hloubení jezírka a výsadbu okrasných dřevin. Ze snímků z léta 2007 je patrný původní stav lesních pozemků – daná lokalita byla tehdy převážně zalesněna a po kraji (podél železniční trati) byla porostlá dřevinami a křovinami. Je absurdní, že žalobce nyní tvrdí, že mu není známo, že se v jeho lese dříve nacházela keřová a bylinná patra. Navezením tun štěrku a bílých kamínků a provedením terénních úprav žalobce zcela změnil půdní povrch lesních pozemků. Seznam bylin a okrasných dřevin, které zde žalobce vysel a zasadil, se nachází v protokolu o kontrole. Na tomto místě je nutno opětovně zmínit *míru* zásahu člověka do ekosystému lesa a povinnost zachovávat a chránit jeho přirozený stav. Žalobci by nebylo vytýkáno, kdyby na dotčených pozemcích vysadil několik málo nepůvodních dřevin či okrasných rostlin. Žalobce nicméně odstranil drtivou většinu křovin a bylin a provedením četných terénních úprav, které negativně ovlivnily půdní povrch, poškodil velkou část genofondu (genového zdroje) lesních dřevin tvořeného semeny v půdě, jejichž pomocí se les dále reprodukuje. Nejenže genofond lesních dřevin a funkce lesa nezachoval, ale fakticky jej poškodil. Soud, jemuž v této fázi nepřísluší hodnotit, do jaké míry lze stav způsobený zbudováním zábavního parku zvrátit, uzavírá, že žalobce nepochybně porušil i § 11 odst. 2 lesního zákona, což inspekce spolehlivě prokázala. Žalobce v odvolání nevznesl takové námitky, jež by byly způsobilé tento závěr inspekce zvrátit.
83. S jedenáctým žalobním bodem úzce souvisí i **sedmnáctý žalobní bod**. V něm žalobce namítl nedostatečná skutková zjištění ohledně odstranění původního společenství keřů a stromů a nedostatečné odůvodnění toho, proč nesměl vysázet dřeviny nové.
84. Podle § 31 odst. 1 lesního zákona *je vlastník lesa povinen obnovovat lesní porosty stanovištně vhodnými dřevinami a vychovávat je včas a soustavně tak, aby se zlepšoval jejich stav, zvyšovala jejich odolnost a zlepšovalo plnění funkcí lesa. Ve vhodných podmínkách je žádoucí využívat přirozené obnovy; přirozené obnovy nelze použít v porostech geneticky nevhodných.*
85. Inspekce na straně 13 prvostupňového rozhodnutí uvedla, že na žalobcových lesních pozemcích došlo k plošnému odstranění lesní hrabanky a keřového a bylinného patra a k vymýcení stromů, přičemž ty zbylé jsou permanentně poškozovány. Vysvětlila následky plošného vysázení nových (nepůvodních) okrasných dřevin a bylin, přičemž poukázala na

to, že tyto rostliny neplní stejné funkce jako rostliny původní a může dojít k úplnému vytlačení původní vegetace.

86. Je pravdou, že žalovaný stran této činnosti odkázal na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, s nímž se ztotožnil. Žalobce však v odvolání namítl pouze to, že inspekce neprokázala, jaké stromy a keře byly odstraněny. Vzhledem k rozsahu škodlivé činnosti v lese považuje soud tento požadavek žalobce za neopodstatněný. Úkolem inspekce nebylo označit na bezmála čtyř a půl hektarech jednotlivě každý strom či keř, který byl při výstavbě zábavního parku Krtkův svět zlikvidován, neboť je zřejmé, že les byl poškozen plošně. Za daných okolností též není vadou, pokud žalovaný odkázal na přesvědčivé odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Smyslem přezkumu rozhodnutí v odvolacím řízení není podrobně opakovat již jednou vyřčené; panuje-li mezi názorem odvolacího orgánu a závěry vyjádřenými v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně shoda, není důvodu, proč by na ně nemohl odvolací orgán se souhlasnou poznámkou odkázat.
87. Nedůvodný je též soubor námitek vtělených do **dvanáctého žalobního bodu**, v nichž se žalobce snažil zpochybnit, že neporušil § 11 odst. 4 a 13 odst. 1 lesního zákona.
88. Podle § 11 odst. 4 lesního zákona *nesmí nikdo bez povolení užít lesní pozemky k jiným účelům, pokud tento zákon nestanoví jinak.*
89. Podle § 13 odst. 1 lesního zákona *veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa musí být účelně obhospodařovány podle tohoto zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu může rozhodnout orgán státní správy lesů na základě žádosti vlastníka lesního pozemku nebo ve veřejném zájmu, pokud jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem plnění funkcí lesa.*
90. Ustanovení § 11 odst. 4 lesního zákona je v podstatě obecným východiskem druhého ustanovení, tedy § 13 odst. 1 věty druhé téhož zákona. Lesní zákon prostřednictvím obou norem podává dvojí vyjádření téhož pravidla o nutnosti užívat lesní pozemky výhradně v souladu s jejich účelem, což svědčí o důležitosti, kterou zákonodárce této povinnosti přisuzuje. Jejím smyslem a účelem je samotné zachování lesa coby národního bohatství, jedinečné a nezastupitelné složky životního prostředí a rovněž zachování přirozeného života fauny a flóry v něm. Lesní pozemky požívají zvláštní ochrany proto, že panuje celospolečenský zájem na jejich zachování a na zachování biodiverzity, což je podmíněno trvale udržitelným využíváním lesních pozemků, které se nepříčí jejich účelu. Účelem lesního zákona je pak stanovit předpoklady pro zachování lesa, péči o les a obnovu lesa, pro plnění všech jeho funkcí a pro podporu trvale udržitelného hospodaření v něm (§ 1 lesního zákona). Jak soud uvedl výše v rámci vypořádání prvního žalobního bodu, činnost spočívající ve vybudování a provozování zábavního parku Krtkův svět neplní žádné funkce lesa, nesplňuje pojem hospodaření v lese a je pro les škodlivá. Inspekce své závěry o porušení § 11 odst. 4 a § 13 odst. 1 lesního zákona dostatečně vysvětlila na straně 9 prvostupňového rozhodnutí, soud se s nimi ztotožňuje a pro stručnost na ně odkazuje.
91. Tvrzení žalobce, že není v jeho moci ovlivnit návštěvnost volně přístupného lesa, je účelové a neodpovídá podmínkám, které žalobce na dotčených lesních pozemcích nastolil. Návštěvnost daných pozemků je totiž plně v žalobcově režii, neboť na jich zbudoval zábavní

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

park, areál parku oplotil a vybírá tam vstupné. O volně přístupný les se tedy nejedná ani náhodou. Jako nepřijatelné se soudu jeví také tvrzení žalobce, že *neodstranil lesní porost, jen jednotlivé stromy* (bod 99 žaloby). Podstatná změna charakteru území po terénních úpravách provedených žalobcem, včetně tvorby holin a mýtin, je zřejmá ze správního spisu.

92. Argumentaci, v níž žalobce rozebíral, zda dotčené pozemky odpovídají definičním znakům pozemků určených k plnění funkce lesa, soud shledal nepřípadnou, neboť, jak již vysvětlil výše, o charakteru pozemku mezi stranami není a nebylo sporu (blíže viz vypořádání prvního žalobního bodu).
93. Ve **třináctém žalobním bodu** žalobce namítl, že na něj coby vlastníka dotčených lesních pozemků nedopadá zákaz zakotvený v § 20 odst. 1 písm. b) a g) lesního zákona, a proto tato ustanovení nemohl porušit, s čímž se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal.
94. Podle § 20 odst. 1 písm. b) lesního zákona *je v lesích zakázáno provádět terénní úpravy, narušovat půdní kryt, budovat chodníky, stavět oplocení a jiné objekty.*
95. Podle § 20 odst. 1 písm. g) lesního zákona *je v lesích zakázáno jezdit a stát s motorovými vozidly.*
96. Podle § 20 odst. 3 lesního zákona *se zákazy uvedené v odstavcích 1 a 2 se nevztahují na činnosti, které jsou prováděny při hospodaření v lese; zákazy uvedené v odstavci 1 písm. l) až o) se vztahují i na vlastníka lesa, nájemce lesa nebo toho, kdo užívá les z jiného právního důvodu.*
97. Žalovaný na danou odvolací námitku reagoval přezkoumatelně a věcně správně, když na stranách 19 a 20 napadeného rozhodnutí vysvětlil, že při hospodaření v lese vlastník sice může činit některé zakázané činnosti, jež jsou obecně zakázány, jako je např. narušování půdního krytu či ježdění v lese s motorovými vozidly, nicméně jen v mantinelech generální klauzule § 11 odst. 1 lesního zákona, která zapovídá každému ničit les. Soudu nezbyvá než zopakovat, že výstavba a provozování zábavního parku Krtkův svět není hospodařením v lese, a i proto se žalobce ani jako vlastník lesních pozemků nemůže dovolávat výjimek z obecně stanovených zákazů upravené v § 20 odst. 3 lesního zákona. Žalovaný i inspekce vytkli žalobci porušení § 20 odst. 1 písm. b) a g) lesního zákona zcela po právu.
98. Dílčí námitka, že žalobce nikdy netvrdil, že vlastník lesa může činnosti uvedené v § 20 odst. 1 písm. a) až k) lesního zákona provádět nehledě na to, že jimi poškozují les, není důvodná. Přesně to totiž žalobce tvrdil v odvolací námitce a následně to zopakoval ve třináctém žalobním bodu.
99. Soud nevešel ani na námitky, jež tvoří **čtrnáctý žalobní bod** a týkají se toho, zda žalobce svou činností narušuje a ohrožuje vodní režim v lese.
100. Podle § 20 odst. 1 písm. m) lesního zákona *je v lesích zakázáno narušovat vodní režim a brabát stelivo.*
101. Žalobce nesouhlasil s tím, že provozováním zábavního parku Krtkův svět narušuje vodní režim na celé rozloze dotčených pozemků (o celkové výměře 43 641 m²). Tvrzení, že

mu toto je inspekci či žalovaným vytýkáno, však není pravdivé. Inspekce v prvostupňovém rozhodnutí i v protokolu o kontrole vymezila jednotlivé části dotčených pozemků: P1 – P36 (plochy), C1 – C24 (cesty), O1 – O7 (oplocení). Jejich vymezení je zakreslené do mapy (č. 42 správního spisu). Z protokolu o kontrole i prvostupňového rozhodnutí je patrné, které konkrétní části dotčených pozemků shledala inspekce závadovými, pokud jde o narušení vodního režimu. Tak například na straně 4 prvostupňového rozhodnutí je uvedeno: „*Na lesním pozemku p. č. XG v k. ú. X dále bylo zjištěno, že zaměřená plocha pracovníě označovaná jako P15 (plocha za amfiteátre s domečky) o celkové rozloze 1931,69 m² je přibližně z 20 % zavodněná povrchovou vodou.*“. Podobně konkrétně zaznamenaných zjištění se v protokolu o kontrole a prvostupňovém rozhodnutí nachází celá řada. Inspekci tudíž nelze důvodně vytýkat přijetí plošného závěru, že žalobce narušuje vodní režim v lese na celé rozloze svých lesních pozemků.

102. Důvodná není ani dílčí námitka, že znemožnění přirozené obnovy lesa je smyšlené, protože povrch chodníku cest, chodníků a stezek je plně propustný a umožňuje vsakování a vypařování vody. I naprostému laikovi je zřejmé, že odstranění lesní hrabanky a její nahrazení šterkovými cestami, betonem a kamením naprosto změnilo ráz půdního povrchu na dotčených pozemcích. Žalovaný k tomu uvedl, že „*nepropustné zpevněné plochy na kontrolovaných lesních pozemcích bez humusové vrstvy a se změněnou strukturou půdních horizontů (...) došlo mimo jiné k narušení retenční schopnosti půdy a její vodní bilance.*“ Žalovaný tedy odvolací námitky, které se týkaly narušení vodního režimu na dotčených pozemcích, nepominul a i k těmto námitkám se vyjádřil, přičemž ve zbytku odkázal na prvostupňové rozhodnutí.

103. Soud důrazně odmítá žalobcovu tezi, že vodní režim je zachován, umožňuje-li povrch vsakování a vypařování vody. To, že voda „někam oteče“, nelze v žádném případě hodnotit jako zachování propustnosti původního lesního půdního krytu. Absorpční a retenční schopnost, která je vlastní lesnímu povrchu, byla činností realizovanou na dotčených lesních pozemcích zcela nepochybně narušena. Soud připomíná, že například na lesním pozemku p. č. XA na ploše pracovníě vymezené jako P1 o rozloze 321,66 m² žalobce zbudoval šterkové parkoviště. Už jen tato dílčí aktivita by dle názoru soudu plně odůvodňovala nařízení zastavení škodlivé činnosti spočívající v narušování půdního krytu v lese.

104. Opodstatněné nejsou ani námitky uvedené pod **patnáctým žalobním bodem**, jejichž podstatou je žalobcova argumentace, že zvířata, která se nachází v zábavním parku v oplocených výběžích, nejsou hospodářskými zvířaty a nejsou v jeho vlastnictví.

105. Podle § 20 odst. 1 písm. n) lesního zákona je v lesích zakázáno pást dobytek, umožňovat výběh hospodářským zvířatům a průhon dobytka lesními porosty.

106. Podle § 32 odst. 8 lesního zákona je zakázáno oplocovat les z důvodů vlastnických nebo za účelem omezení obecného užívání lesa (§ 19 odst. 1); to se netýká lesních školek, oplocení zřízeného k ochraně lesních porostů před zvěří a oplocení obor nebo farmových chovů zvěře.

107. V prvé řadě musí soud odmítnout účelovou námitku, v níž žalobce brojil proti tomu, že inspekce neprokazovala a neprokázala, kdo je konkrétním vlastníkem zvířat chovaných v ohradách nacházejících se v areálu Krtkova světa. Jak bylo vysvětleno výše, žalobce je

vlastníkem dotčených lesních pozemků a je personálně propojen se společnostmi formálně provozujícími tento zábavní park. V žalobě navíc tvrdil, že zvířata přispívala k rekreační funkci lesa, z čehož plyne, že je přesvědčen o jejich přínosu. Inspekce nepochybila, pokud neprovedla dokazování ohledně toho, kdo daná zvířata vlastní. Z kontextu výše uvedeného i dalších žalobních tvrzení je totiž zřejmé, že tato zvířata jsou plánovanou součástí zábavního parku Krtkův svět, kam byla umístěna s vědomím žalobce a jeho souhlasem.

108. Podle § 3 písm. d) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, *se pro účely tohoto zákona rozumí hospodářským zvířetem zvíře chované pro produkci živočišných produktů, vlny, kůže nebo kožešin, popřípadě pro další hospodářské nebo podnikatelské účely, zejména skot, prasata, ovce, kozy, koně, osli a jejich kříženci, drůbež, králíci, kožešinová zvířata, zvěř a jiná zvířata ve farmovém chovu a ryby, včetně zvířat produkovaných jako výsledek genetických modifikací nebo nových genetických kombinací.*
109. Soud nesouhlasí s tvrzením žalobcem, že zvířata chovaná v zábavním parku Krtkův svět nemohou být hospodářskými zvířaty. Shora uvedená zákonná definice hospodářských zvířat, na kterou žalobce sám odkázal, počítá s tím, že hospodářská zvířata slouží nejen k produkci živočišných výrobků, ale patří mezi ně i ta, která jsou chována *k dalším podnikatelským účelům*. Žalobce připustil, že smyslem chovu uvedených zvířat v zábavním parku Krtkův svět bylo umožnění blízkého kontaktu návštěvníků s živými zvířaty, přičemž poukazoval zejména na pozitivní vliv kontaktu dětí se zvířaty. Žalobce tato zvířata zjevně použil pro své podnikatelské účely, když ohradu s výběhem zakomponoval do komplexu zábavního parku s cílem zvýšit tak jeho atraktivitu pro návštěvníky. Na tato zvířata je proto třeba nahlížet jako na hospodářská zvířata, jejichž pastva, výběh a průhon jsou v lese zakázány.
110. Nejedná se ovšem o zájmový chov ve smyslu § 3 písm. e) zákona na ochranu zvířat proti týrání. Zvířetem v zájmovém chovu je zvíře, *u kterého hospodářský efekt není hlavním účelem chovu, a to buď chované v prostorách k tomu určených nebo v domácnosti, jehož chov slouží především zájmové činnosti člověka, nebo zvíře sloužící člověku jako jeho společník*. Jak soud shora uvedl, povaha chovu zvířat v zábavním parku Krtkův svět tak, jak ji zjistila inspekce, vykazuje znaky chovu pro podnikatelské účely. Vybudování a provozování zábavního parku na dotčených lesních pozemcích zajisté nebylo projevem žalobcova altruismu, ale realizací podnikatelského záměru s cílem dosahovat zisku ze vstupu do areálu zábavního parku, kam měla potenciální návštěvníky lákat mj. v něm chovaná zvířata. Z těchto důvodů pokládá soud za neoprávněný žalobcův požadavek, aby žalovaný důvodnost svých pochybností o zájmovém charakteru chovu dokládal potvrzením veterinární správy. Inspekce spolehlivě zjistila a žalovaný přesvědčivě odůvodnil, proč považuje daná zvířata za hospodářská. Bylo na žalobci, aby případně relevantními důkazy prokázal opak, což však neučinil.
111. Je pravdou, že § 32 odst. 8 lesního zákona počítá s možností oplocení farmových chovů zvěře v lese. Farmový chov se však týká hospodářských zvířat, a navíc je chovatel v případě, že chová zvěř ve farmovém chovu, povinen oznámit krajské veterinární správě zahájení a ukončení své chovatelské činnosti ve vztahu k farmovému chovu zvěře [§ 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči]. Nic takového žalobce neučinil, dokonce nikdy ani netvrdil, že provozuje farmový chov hospodářských zvířat. Oprávnění

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

vystavět oplocení (ohrady) kolem výběhu pro zvířata chovaná ve farmovém chovu na lesním pozemku podle § 32 odst. 8 lesního zákona mu tudíž nenáleželo.

112. V průběhu správního řízení bylo nadto prokázáno, že zvířata, která se na lesních pozemcích žalobce nacházejí, les významným způsobem ničí. Ve výběhu udusala a vypásala svrchní lesní porost, kmeny přilehlých stromů okousala a kůru oloupala. Zákaz chování hospodářských zvířat v lesích má vést k zamezení vzniku přesně takových škod.
113. Lze uzavřít, že žalobce chovem pávů, indických běžců, hus, koz a zakrslých prasat porušil nejen § 20 odst. 1 písm. m) lesního zákona, ale i § 32 odst. 8 téhož zákona, protože výběhy pro zvířata oplotil. Současně porušil jakožto vlastník zodpovědný za stav lesa i obecný zákaz ohrožování a poškozování lesů podle § 11 odst. 1 lesního zákona, protože zvířata chovaná v zábavním parku les prokazatelně poškodila.
114. Za nedostatečně vypořádanou považoval žalobce i odvolací námitku, či byly odpady zjištěné inspekci na lesním pozemku žalobce a jaký měly charakter věci, které inspekce za odpad označila (**šestnáctý žalobní bod**).
115. Podle § 20 odst. 1 písm. o) lesního zákona *je zakázáno znečišťovat les odpady a odpadky*.
116. Inspekce v prvostupňovém rozhodnutí na straně 32 uvedla, že znečištění lesa odpady bylo spolehlivě prokázáno a zdokumentováno. Konstatovala, že v lese jsou odpadové skládky v jakémkoliv rozsahu a formě protiprávní, a na straně 12 rozhodnutí vysvětlila, že odpady v místě své deponace znemožňují průběh přirozených ekologických procesů (tvorbu humusové vrstvy, přirozené zmlazení dřevin či vznik bylinné vegetace). Fotografie skládky odpadu na části pozemku pracovně označené jako P22 se nacházejí ve správním spise. Žalovaný v napadeném rozhodnutí jednak odkázal na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a dále se obecně vyjádřil k porušení zákazů uvedených v § 20 odst. 1 písm. m), n) a o) lesního zákona. Vysvětlil, že se jedná o absolutní zákazy vztahující se na žalobce coby vlastníka lesa.
117. Je pravdou, že žalovaný výslovně nevypořádal sadu odvolacích námitek, jimiž žalobce zpochybňoval původ a charakter věcí, které inspekce označila za odpady. Nebylo však povinností žalovaného reagovat na každý dílčí argument, pokud přesvědčivě odůvodnil svůj závěr, že skládka odpadů, jež byla v lese prokazatelně zjištěna, je protiprávním ohrožením a poškozením lesa. Jak soud vysvětlil výše, za takové situace není napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Pouze na okraj soud dodává, že žalobcovu polemiku ohledně otázky, kdo skládku vytvořil, považuje za účelovou a bezvýznamnou. Žalobce coby vlastník dopustil, že se na jeho lesním pozemku (v areálu parku Krtkův svět) nacházel sklad odřezků umělohmotného potrubí, umělého trávníku, jiných plastových objektů a odřezků kmenů stromů či kusy dřevěných (patrně bývalých) atrakcí parku. Odpovědnost za vznik této skládky leží na něm.
118. Důvodné nejsou ani námitky obsažené v **osmnáctém žalobním bodu**. V nich žalobce zpochybňoval, že zbudováním šterkových, betonových, dlážděných a kamenných cest v lese neporušil § 34 odst. 2 lesního zákona, protože cestami pouze zpřístupňoval les hendikepovaným lidem a rodičům s kočárky.

119. Podle § 34 odst. 2 lesního zákona *výstavba a údržba přibližovacích linek, lesní dopravní sítě a ostatních zařízení v lesích nesmí působit ohrožení stability lesních porostů, zvýšené nebezpečí eroze nebo nepřiměřené poškození půdy a vodního režimu v daném území.*
120. Žalobce se mýlí, tvrdí-li, že lesní zákon nezakazuje využívat lesní pozemky tak, aby byla omezena či odstraněna funkčnost svrchní vrstvy půdy. Přesně to ustanovení § 32 odst. 4 zakazuje. Soud bez výhrad souhlasí se závěrem správních orgánů obou stupňů, že zbudování a provozování zábavního parku Krtkův svět, zahrnující mj. deponování lesní zeminy a její náhradu za převážně šterkové a pískové cesty, poškozovalo les, a to jak lesní půdu, tak i vodní režim v lese. Inspekce na straně 14 prvostupňového rozhodnutí náležitě vysvětlila, že dané cesty nelze považovat za lesní dopravní sítě, protože by při řádném hospodaření v lese vzniknout nemohly. Soud s inspekci i v tomto závěru souhlasí a doplňuje, že stezky a šterkové cesty reálně neslouží návštěvníkům k pohybu v lese, ale jsou nedílnou součástí zábavního parku.
121. Soud vzhledem k okolnostem případu neuvěřil tomu, že žalobce byl při budování šterkového parkoviště, stezek a jiných cest v lese hnán chvályhodným motivem zpřístupnit les lidem se sníženou mobilitou a rodinám s malými dětmi. Zjištění inspekce naopak nasvědčují tomu, že celý zábavní park (a komunikační síť v něm) zbudoval výlučně za účelem vlastního finančního prospěchu. V obecné rovině nelze žalobci vytýkat „podnikavost“ a snahu vytvořit prostor pro rodiny sloužící k jejich oddechu a zábavě. Je však v příkrém rozporu s účelem a konkrétními ustanoveními lesního zákona zbudovat a provozovat takový prostor na úkor lesa jakožto chráněné složky životního prostředí.
122. Soud nepřehlédl, že při úplně první ohlášené kontrole na místě konané dne 18. 6. 2020 žalobce kontrolující inspektory odmítl na lesní pozemky pustit a sdělil jim, že si můžou koupit vstupenky, čímž inspekci fakticky znemožnil výkon kontroly. Také tento incident spolu s dalšími podklady nacházejícími se ve správním spise svědčí o tom, že záměrem žalobce rozhodně nebylo naplnit své veřejnoprávní povinnosti vlastníka lesa a toliko posílit rekreační funkci lesa, ale vybudovat na dotčených lesních pozemcích rekreační prostor v podobě zábavního parku, a to za výlučně účelem generování zisku.

IV. 4. Přezkum námitek týkajících se vymezení škodlivých činností

123. Taktéž argumentace uvedená pod **sedmým žalobním bodem** je nedůvodná. Žalobce, patrně v reakci na probíhající kontrolu či zahájené správní řízení, umístil před vstup do areálu parku ceduli s tímto obsahem: „*UPOZORNĚNÍ: Součástí Zábavního parku Krtkův svět nejsou lesní pozemky. Jejich začlenění do zábavního parku bylo Českou inspekci životního prostředí zakázáno s tím, že by tím bylo poškozeno životní prostředí. Vstup na tyto pozemky je tak možný za stejných podmínek, jako do lesa.*“ Obsah cedule, stejně jako na něj navazující žalobní námitka, jsou nesmyslné. Zábavní park Krtkův svět se nachází na dotčených lesních pozemcích, nikoliv naopak dotčené pozemky v zábavním parku. Z povahy věci proto dotčené lesní pozemky nemohou být vyčleněny ze zábavního parku. Tvrzení, že dotčené pozemky nebyly součástí zábavního parku, správní orgány obou stupňů oprávněně vyhodnotily jako účelové, stejně jako výše zmíněnou ceduli, která nevyvolala žádné faktické, natož právní účinky. Žalobce nemá pravdu ani v tom, že ze správního spisu plyne, že vstup

na dotčené pozemky je možný i z jiných stran než přes turnikety. Z fotodokumentace založené na DVD č. 2 – adresář *zábavní park_druhy oplocení* na č. 42 správního spisu je patrné, že areál zábavního parku oplocen je, a to ploty různých druhů a ve výšce a objemu zcela znemožňujícím lidem i lesní zvěři je překročit. Existence turniketů by nadto postrádala pro žalobce a provozovatele zábavního parku jakýkoliv význam za situace, kdyby bylo možné se do areálu parku dostat z jiných stran.

124. V **osmém žalobním bodu** žalobce namítl neurčité vymezení činností, jež inspekce svým rozhodnutím nařídila zastavit, a dále neurčitost pravidla, které uvedla inspekce na straně 15 prvostupňového rozhodnutí, tj. že zákazy se nevztahují na *řádné hospodaření v lese*. Tento pojem lesní zákon nezná, a žalobce tudíž není schopen dovodit, jaké hospodaření v lese je „neřádné“. Žalovaný dále užívá pojem *běžné hospodaření v lese*, s nímž má žalobce obdobný problém. Prvostupňové i napadené rozhodnutí tak u žalobce zakládají právní nejistotu v tom, co je vlastně zakázáno.
125. Podle § 2 písm. d) lesního zákona *se pro účely tohoto zákona rozumí hospodařením v lese obnova, ochrana, výchova a těžba lesních porostů a ostatní činnosti zabezpečující plnění funkcí lesa*.
126. Právě citovaná legální definice pojmu hospodaření v lese je široká, vymezená dalšími neméně širokými pojmy. Hospodaření v lese lze chápat jako *všechny činnosti tvořící koloběh života lesa* (Kocourek T., Právní povaha náhrady za omezení hospodaření v lese, Právní rozhledy 11/2009, s. 386). Úvaha správního orgánu, zda ta která činnost spadá do pojmu hospodaření v lese, musí být opřena o konkrétní skutkové okolnosti. Inspekce takovou úvahu zřetelně formulovala, žalobce ji však odmítá akceptovat. Zřejmou dělicí linií mezi řádným a neřádným, běžným a mimoběžným, resp. zakázaným a povoleným jednáním je zbudování a provozování zábavního parku Krtkův svět na dotčených lesních pozemcích. Soud ve vypořádání námitek spadajících do prvního žalobního bodu vysvětlil, že správní orgány obou stupňů v provozování tohoto zábavního parku důvodně neshledaly naplnění žádné z funkcí lesa. Uvedly také, že na tuto činnost nelze nahlížet jako na obnovu lesních porostů a provozování zábavního parku naopak vyhodnotily jako činnost, která je pro les vyloženě škodlivá. Žalovaný pak na straně 10 napadeného rozhodnutí uvedl, že vlastník lesa má usilovat při hospodaření v lese o to, aby funkce lesa byly zachovány, k čemuž následně dodal, že provozování parku nenaplnňuje ani jednu z funkcí lesa. Žalobce se vzhledem k okolnostem mohl bez větších obtíží dovítit, na které jednání se zákaz vyslovený inspekcí nevztahuje. Ve výroku prvostupňového rozhodnutí je uvedeno, že se nařizuje *zastavení všech zahájených i budoucích prací a akcí souvisejících s budováním, rozšiřováním a provozováním zábavního parku Krtkův svět*. Následně jsou ve výroku vyjmenovány naprosto konkrétní činnosti, které inspekce nařídila zastavit, přičemž všechny se týkají provozování, rozšiřování a budování zábavního parku. Není proto pravda, že prvostupňové rozhodnutí žalobci fakticky znemožňuje (řádné) hospodaření v lese.
127. Inspekci nelze užití pojmu řádné hospodaření v lese oprávněně vytýkat. V souladu s běžným a obecně známým významem tohoto slova jím zjevně měla na mysli nezávadné a zákonem předpokládané hospodaření v lese ve smyslu § 2 písm. d) lesního zákona, tedy provádění takových činností, které zabezpečují plnění funkcí lesa, čímž jsou lesu ve výsledku ku prospěchu. Na srozumitelnost prvostupňového rozhodnutí nemělo užití tohoto slovního

spojení žádný vliv, tím pádem ani na právní jistotu žalobce ohledně toho, jaké jednání mu je vytýkáno a zakazováno a na jaké se naopak inspekci vyslovený zákaz nevztahuje. Za hospodaření, které považuje za řádné (a současně je jím zabezpečováno plnění rekreační funkce lesa), inspekce opakovaně označila například zřizování adekvátních rekreačních prvků v lese, jako jsou odpočívadla (lavičky) a odpadkové koše.

128. S právě uvedeným úzce souvisí i **devátý žalobní bod**, v němž žalobce namítl, že není dána jasná souvislost mezi jednotlivými zakazovanými činnostmi a konkrétními ustanoveními lesního zákona, která měla být údajně porušena, a že tedy inspekce porušila zásadu enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí a zakázala mu činnosti, které lesnímu zákonu vůbec neodporují. Ani tuto obecně formulovanou žalobní námitku soud neshledal důvodnou a bude na ni reagovat v míře korespondující její obecnosti.

129. Inspekce koncipovala odůvodnění prvostupňového rozhodnutí tak, že vždy uvedla konkrétní ustanovení lesního zákona, posléze uvedla, jakým jednáním dané ustanovení žalobce porušuje, následně uvedla, jaké nežádoucí účinky hrozí životnímu prostředí, bude-li v tomto pro les škodlivém jednání pokračováno, a odstavec završila tím, že uvedla, že nařídila zastavení veškerých činností, které se daného porušení či ohrožení týkají. To učinila ve vztahu ke všem zakázaným činnostem. Soud toto odůvodnění považuje za zcela přehledné, srozumitelné a vylučující jakoukoliv libovůli ze strany inspekce. Není pravda, že vazbu konkrétního ustanovení lesního zákona lze spojit s konkrétní zakázanou činností jen pomocí usuzování (dedukce), jak tvrdí žalobce. Tato vazba je jednoznačně patrná přímo z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. V podstatě totéž, co právě uvedl soud, sdělil žalovaný žalobci na straně 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí v reakci na obsahově shodnou odvolací námitku. Žalobce pouze fabuluje, pokud tvrdí, že se žalovaný se smyslem jeho odvolací námítky zcela minul.

130. Za nelogické „směšování jablek s hruškami“ považuje soud dílčí žalobní námitku, podle níž je prvostupňové rozhodnutí nepřezkoumatelné, protože tvrzení správních orgánů, že žalobce znemožňuje lidem rekreaci v lese, je v rozporu s tím, že mu je vyčítáno, že se v zábavním parku koncentruje velké množství lidí. Žalobce les bez právního důvodu a výlučně za účelem dosažení zisku oplotil a vstup do něj zpoplatnil. Znemožnil tak veřejné bezplatné užívání lesa podle § 19 odst. 1 lesního zákona. Současně na lesních pozemcích zbudoval zábavní park pro děti, který je rodinami s dětmi hojně navštěvován, ač s lesem jako takovým nemá zábava v něm provozovaná nic společného. Dotčené pozemky, které jsou nadále pozemky lesními, jsou v důsledku této činnosti žalobce neúměrně zatíženy velkou koncentrací lidí a negativními jevy s tím spojenými. Je naprosto legitimní, že inspekce vytýká žalobci tyto dvě rozdílné skutečnosti, které se navzájem ani v nejmenším nepopírají a nevylučují.

V. Závěr a náklady řízení

131. Protože soud nepřisvědčil žádné žalobní námitce, prvním výrokem rozsudku žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

132. Soud při rozhodování o žalobě vyšel výlučně z obsahu správního spisu. Protože neshledal potřebným nařídít ústní jednání za účelem doplnění dokazování, za splnění podmínek uvedených v § 51 odst. 1 věty s. ř. s. o věci samé rozhodl bez nařízení jednání.
133. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a procesně úspěšnému žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly. Soud proto ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 27. března 2024
Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu